

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום ראשון, כ"ו באדר תשפ"ג, 19.3.2023

מועצה אזורית אשכול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 5
מיום ראשון, כ"ו באדר תשפ"ג, 19.3.2023

משתתפים:

ירקוני גדי	-	ראש המועצה
אלון דודי	-	סגן ראש המועצה, יתד
אדמון דנה	-	חברת מועצה, שדי אברהם
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
בן ארי רבקה	-	חברת מועצה, כיסופים
מימון יהודית	-	חברת מועצה, יבול
השי רובין	-	חבר מועצה, ניר עוז
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
גרין סילביה	-	חברת מועצה, אורים
דג'אווי רוויטל	-	חברת מועצה, ישע
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
בלברמן שמואל	-	חבר מועצה, ניר יצחק
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
בר מאיר תמי	-	חברת מועצה, צאלים
סלע נעמי	-	חברת מועצה, צוחר
אריק דניאל	-	חבר מועצה, רעים
קסטרשטיין אברהם	-	חבר מועצה, כרם שלום
גליקסר שלמה	-	חבר מועצה, גבולות

מוזמנים:

דליה

תום רויטמן

אור פרחי

מיכל עוזיהו פלג

אבי יאנוס

יפעת

על סדר היום

1. מידע

1.1. מענק לעובדי המגזר הציבורי

1.2. שינויים במתכונת הפעלה דואר נע

1.3. קול קורא קק"ל לפיתוח שצ"פ.

1.4. השתתפות בתקצוב בריכות

2. אישור פרוטוקול מליאה #2 2023 מיום 5.2.23

3. אישור פרוטוקול מליאה #3 2023 מיום 20.2.23

4. אישור פרוטוקול מליאה #4 2023 מיום 26.2.23

5. סיכום ועדות רבעון 4 לשנת 2022

6. אישור ועדת בחירות

7. ועדת נוף מועצתית

8. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

9. פיתוח מגרשי כדורגל:

9.1. החלפת דשא מגרש כדורגל

9.2. השקעה במגרש כדורגל סינטטי

10. תב"רים למליאה

11. תחבורת ציבורית וטיוב קווים :

11.1. סקר תחבורה

11.2. טיוב קווים

מר ניר ים: טוב חברים, ערב טוב, ברוכים הבאים. אנחנו נתחיל רגע בלי

מיקרופון, ונשתדל גם להסדיר את הדברים בהמשך, וגם פשוט כולם לשמור על שקט. אז התחלנו. חנניה, אתה איתנו?

מר חנניה אוקרט: כן.

מר ניר ים: יופי. גדי, בבקשה.

1. מידע

מר גדי ירקוני: טוב, אני אתן קצת מידע קצר, על הדברים שמתחוללים כאן, ובכלל

במדינה.

א' – אתם רואים, גם מבחינה ביטחונית, סך הכול ביטחון אצלנו, נשמר בינתיים השקט, על אף שאתמול היה צבע אדום אחד, בנחל עוז, גם הפעם צה"ל לא החליט להגיב, צה"ל או ה... לא משנה מי, החליטו לא להגיב. אני לא בא ואומר עכשיו מה עמדתי, אבל יש לנו קשר מלא איתם בנושאים האלה.

הייתה אמורה להיות לי גם פגישה עם האלוף לפני שבוע, היא נדחתה, ושר הביטחון יגיע הנה בתקופה הקרובה, ויפגש איתנו גם כן, לדבר איתנו, שר הביטחון החדש שעוד לא ראינו אותו, אבל הקשר שלנו רציף עם הצבא, וסך הכול אנחנו רואים, כמו שהם כל פעם חושדים, שהאיומים ממזרח

יגיעו אלינו, ואנחנו פה צריכים להיות מאוד ערניים, וגם בפגישות שכבר יש לנו איתם, אז אנחנו מציינים את זה שאנחנו לא רוצים לשלם את המחיר, שמדינת ישראל נלחמת במקומות האחרים, או עושה דברים כאלה ואחרים.

ובינתיים מצליחים לשמור על הפרדה, זה קשה מאוד, גם לפי תרחישים שלהם, מתי היו אמורים להגיב. אבל אפשר להגיד שמהבחינה הזאת, המועצה בהחלט דרוכה, מוכנה, יחד עם הוראות שיגיעו מהצבא, ואנחנו עוקבים כל הזמן ובקשר. וזה שאנחנו לא מדברים, זה סימן שאין לנו דברים חדשים מאוד, חשובים, להגיד לכם בנושא הביטחוני. אבל המעקב ושיתוף הפעולה נמצא כל הזמן.

החלטת הממשלה, נכון להיום, הולכת לעבור ב-26 לחודש, כל פעם מזיזים אותה. הטיטא הראשונה שהיינו, הייתה מאוד מאוד מאוד לא שבעת רצון, ואנחנו עובדים עכשיו לנסות ולשפר אותה. אני חייב להגיד שהמשרדים עצמם, אנחנו לא מרגישים שיש שיתוף פעולה חזק איתם, גם לא כל כך יודעים, מדי פעם, כל הזמן בדיוק לאן מובילות דרכיהם, עם הממשלה ועם כל הנושא הזה של הדברים שאמורים לא להעסיק אותנו, אבל מעסיקים אותנו. לא אמורים להעסיק אותנו, אבל מעסיקים את הממשלה, עם כל הנושא הזה, אז אנחנו רואים שזה מפריע מאוד למשרדים, ואני מקווה שיפסיק. אנחנו בקשר רצוף עם כל השרים שאפשר, עם כל השרים החשובים.

מבחינתנו, ביום חמישי הייתה לנו פגישה עם משרד החקלאות, גם שם לא... אפשר להגיד – לא היינו שבעי רצון מהתשובות, אבל ביקשנו עוד פעם הבהרות, וזה בתוכנית הממשלה. אנחנו הולכים סחור סחור, קדימה אחורה, אני מקווה שבסוף תהיה תוכנית טובה.

חוץ מזה, אנחנו מנסים גם עם המשרדים, וגם עם האחרים, להבין איפה התקציבים אמורים להיות. אז בינתיים, לא אמורים להיות לנו שינויים מהותיים בתקציבים שלנו, ואנחנו עובדים לראות איך אפשר, חלק מהם, להגדיל, ואני מקווה שזה יגיע הנה, שהם יוגדלו.

זהו, אנחנו עובדים בשוטף, המועצה, במתכונת רגילה. מה עוד? זהו, זה מה שיש לי להגיד פה, אם אין שאלות, יש עוד דיונים רבים. דודי?

מר דודי אלון: ערב טוב, ככה, עונת הזבובים בפתח, יש היערכות כרגע של האגף, גם מכתבים, פניות, שיחות, גם עם רפתות, גם עם חקלאים, נעשה גם הסברה יותר מסודרת, על מנת לעשות את המקסימום להגיע מוכנים,...

השבוע היה לנו מפגש מאוד מוצלח פה של חברי הבורד של קרן S, במו"פ ויחד איתנו, היה סיכום של תמיכה במיזם של אגריטק, של בטא סייט. הייתה ישיבה טובה, מוצלחת, נקבל תשובות באפריל או מאי, אבל זה בהחלט משהו שמשמח, ככה הגענו לאיזשהו שלב די, שלב מתקדם ב...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר רק בקצרה להגיד מה זה אגריטק ובטא סייט?

מר דודי אלון: בטא סייט זה בעצם לקחת את המרחב החקלאית שלנו, ולהפוך אותו לאיזה מן שדה ניסויים בינלאומי. שבעצם חברות בינלאומיות בתחומים של חקלאות, פוד טק, יתחברו לחקלאים במרחב, יחד יעשו או ניסיונות, או שיתופי פעולה, ויאפשרו, בעצם, לעוד מנועי צמיחה פה, כלכליים, לא רק את החקלאות המסורתית, אלא לעלות בשרשרת הערך. אני אתן עדכון קצר לגבי הבריכות. בריכת שחייה, הייתה לנו החלטת מליאה בפעם הקודמת, התקיימה ישיבה עם נציגי גוש צוחר וחברי המליאה מהגוש, מי שיכול היה להגיע. הסברנו את המתווה שעבר במליאה, העניין לא התקבל, וכרגע נקבעה פגישה בשבוע הבא, עם ראש המועצה, לשמוע את הלך הרוח החדש. אם יהיה מה, נעדכן.

מר תמיר בוקובה: שאלה.

מר דודי אלון: שאלה למי?

מר תמיר בוקובה: לגדי, תמיד. ההתחממות הביטחונית, כמו שדיברת, מורגשת היטב, דרך השדות ההתדרדרות שלה מורגשת לא פחות. היא שבורה לחלוטין מאז המבצע האחרון, שעשו שם תיקונים, כרגע היא במצב שרכב פרייבט לא יכול לנסוע שמה, בטח לא בשני הקילומטרים הראשונים, ובקילומטר האחרון לכיוון צאלים.

אני מבקש לטפל במפגעים האלה. לעזוב לסלול, עזוב משהו גדול, בבורות העצומים שיש כרגע, כדי להפוך אותה לדרך סבירה לרכבים פרטיים, במידה ואנחנו נגיע למצב של הסלמה, ועוד פעם של חסימת כבישים.

מר גדי ירקוני: א' – אנחנו עושים את כל המאמצים לעשות את זה.

ב' – צריך לזכור שגם הדרך החדשה שאנחנו עושים תיתן פתרון חלקי.

מר תמיר בוקובה: מה זה הדרך החדשה?

מר גדי ירקוני: דרך המילוט.

מר תמיר בוקובה: מקדמים אותה? זה משהו חדש.

מר גדי ירקוני: לא הקרובה, הרחוקה.

מר תמיר בוקובה: מה זה קרובה, מה זה רחוקה?

גב' דנה אדמון: זו המצאה חדשה.

מר גדי ירקוני: גם בצד ההוא הולכים לעשות, שיוכלו לנסוע גם בצד ההוא.

מר תמיר בוקובה: עוד פעם,

מר גדי ירקוני: אני הבנתי. בצד של הכביש השני, אני מקווה שנעשה משהו, לא בצד

של חולית, אלא בצד השני, ו-ב' אנחנו בקשר עם הצבא, על מנת שיסתום שם את החורים ויעשה משהו. התקציב שהיה צריך להגיע, עוד לא הגיע.

מר תמיר בוקובה: לדרך השדות.

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובה: אוקיי. והאם יש עדכון לגבי כביש 232 מבטחים – מעון? היינו אמורים כבר להתחיל לראות עבודות, אם אני זוכר את לוחות הזמנים שהיו.

מר גדי ירקוני: לא, לא היינו אמורים לראות שם עבודות, אנחנו יכולים, מקסימום, לראות קדימות, קידום זמינות. ראינו על העצים שזה מתחיל. זה גם כן תלוי בהחלטת הממשלה הקרובה, שהכול יכנס אליה.

1.1 מענק לעובדי המגזר הציבורי

מר ניר ים: נמשיך עוד כמה דברים בענייני מידע. כמו שאתם רואים, צירפנו את החומר שעוסק במענק לעובדי הרשות. מענק, למעשה, שניתן ... לעובדים שעובדים ברשות, דווקא בתפקידים זוטרים מאז שנת 2020... ואלה צפויים לקבל 6000 ₪ מענק, כבר במשכורת החודש הקרוב. אז זה, כמובן, מהלך מבורך מאוד, מצד אחד, מצד שני מפתיע מאוד, מבחינה תזרימית ובכלל.

מר אמיר פלג: המענק הוא לא מהמדינה?

גב' דנה אדמון: המענק הוא מהמועצה?

מר ניר ים: לא, המענק הוא מהרשות, המענק הוא מהרשות, כאשר חלק מהעובדים, שהם עובדים כאלה שהמדינה יודעת לתקצב אותם, כמו עובדי הוראה, כמו עובדים סוציאליים, יש מספר מגזרים בתוך המועצה, שהמדינה משפה את חלק מעלויות השכר שלהם, ובאותו יחס, הם גם ישפו חלק מעלויות המענק.

אבל כמו שתסתכלו רגע בעמוד 2, אז בסך הכול, אנחנו אמורים לשלם, להוסיף לשכר אפריל, או מרץ,

3,800,000 ₪, שמתוכם יחזרו אלינו ממשרד הרווחה 162, ממשרד החינוך יחזרו 1.5 מיליון, גם שאלה טובה מתי זה יחזור. ואז, למעשה, בנטו, ההשתתפות לרשות תהיה בסדר גודל של 2.2 מיליון.

גב' דנה אדמון: לא הבנתי, זה מונחת פשוט על הרשות?

מר אמיר פלג: המדינה לא מממנת את המענק הזה?

מר ניר ים: לא. לא. המדינה דורשת מהרשות לעמוד, אנחנו עוד לא יודעים, אנחנו איכשהו כנראה נצטרך, נוכל להסתדר עם זה, לא עלינו רשויות שאין להן מאיפה. אבל זה הסיפור כרגע.

מר תמיר בוקובה: זה כל המענק? זאת אומרת, אנחנו נספוג 2.2 מיליון? אין איזו הפתעה נוספת בהמשך? אין, זו לא מקדמה...

מר ניר ים: הפתעה נוספת, יש הפתעה נוספת בהמשך,

מר תמיר בוקובה: תמיד יש הפתעה.

מר ניר ים: ברור. שחלק מהעובדים, למעשה, זה ישים אותם על רמת שכר אחרת, שתהיה משולמת בשוטף. זאת אומרת, חלק יקבלו תוספת של 100, חלק 200, חלק 300 ₪ לתלוש שכר, מעכשיו ועד הודעה חדשה, נקרא לזה ככה. אז את זה אנחנו עוד לא יודעים ממש לכמת.

גב' דנה אדמון: לא הבנתי את זה, אם אפשר לחזור.

מר תמיר בוקובה: זה לא קשור ל-6000.

מר דודי אלון: מעבר למענק החד פעמי, יש תוספת חודשית.

מר ניר ים: מעבר למענק החד פעמי, יש שדרוג מסוים בתנאי ההעסקה שהרשות מחויבת לשלם לעובדים. ואת זה אנחנו נתחיל לשלם מהיום והאלה. זה לא סכומי עתק, זה עדיין משהו שצריך להתארגן אליו, וכשנדע בדיוק איזה מגזר מקבל מה, וכמה עובדים, נחוה את זה, את החישוב הזה בפעם הראשונה, נדע להשליך את זה על העתיד. אז זה יעמיס קצת יותר עלויות שכר, אנחנו עוד לא יודעים לכמת את זה עד הסוף.

מר תמיר בוקבזה: ... של התקציב?

מר דני ברזילי: אני מבקש שנקבל מהגזבר, באחת המליאות הקרובות, תוכנית, איך אנחנו מתמודדים עם השינויים האלה בתוך מסגרת התקציב, איך זה משנה, מה זה מוריד, מה זה מעלה, לפחות שנדע.

מר ניר ים: רשמנו.

1.2. שינויים במתכונת הפעלה דואר נע

מר ניר ים: אני מרגיש מחויב גם להגיד בשמנו, זאת אומרת, בשם הרשות, כי אנחנו מקבלים את האינפורמציה הזאת על שינויים במתכונת המעולה של הדואר נע, שמסתובב פה בין היישובים. בגדול הדואר נע עושה פה שני דברים – 1 – מקטין בצורה מאוד משמעותית את הנוכחות שלו ביישובים, זה כבר לא דואר שמגיע כל בוקר, זה צפצוף והמזכירה יוצאת אליו. הוא יגיע פעמיים בשבוע, ויפסיק לתת שירותי קופה, או שירותי אשנב, כמו שהם קוראים לזה, זאת אומרת, תשלומים, עניינים, הכול יצטרך לעבור או לסניפים מרכזיים של הדואר, או און ליין באינטרנט, אז זה מכניס אותנו למוד אחר.

מר תמיר בוקובזה: יש סניף דואר נוסף במועצה, חוץ מצוחר?

דובר: לא.

מר ניר ים: והדבר האחרון שרציתי להגיד,

רויטל דג'אווי בן יעקב: ניר, בהקשר הזה, סליחה?

מר ניר ים: כן?

רויטל דג'אווי בן יעקב: האם יש למועצה דרך, באופן יזום, לסייע לאוכלוסיות שיותר יתקשו, גם עם עבודה באונליין וגם עם להגיע לסניפים? זאת אומרת, לתת שירותים מטעמנו, לגיל השלישי, לאנשים שמוגבלים בניידות? לחשוב על יוזמה כזאת אולי?

מר ניר ים: להודות על האמת, עוד לא התמודדנו עם הסוגיה הזאת. זו בהחלט נקודה למחשבה, אבל אני לא יכול להגיד שהמחשבה הושקעה. זאת אומרת, גם ההודעה הזאת, באיזשהו מקום, הפתיעה אותנו, כמו שהיא הפתיעה את כל מדינת ישראל, זה קורה בצורה סימולטנית בכל רחבי המדינה, במה שקורה...

רויטל דג'אווי בן יעקב: זה לא רעיון שלי, זה רעיון שקיים במועצות אזוריות שכנות, יוזמות פנימיות של רכב שמסתובב ונותן שירותים. שווה...

מר ניר ים: בהחלט... זאת נקודה.

דובר: בקיבוצים יש פתרון.

רויטל דג'אווי בן יעקב: בקיבוצים.

מר ניר ים: מה שעולה פה, זאת השאלה האם הרשות, האם המועצה האזורית שלנו יכולה לסייע לאוכלוסייה במועצה שזקוקה לשירותי דואר, והיא לא כל כך נגישה אליהם. זאת למעשה השאלה, ועל זה ניתן את הדעת.

1.3 קול קורא ק"ל לפיתוח שצ"פ.

מר ניר ים: דבר אחרון, אם אתם זוכרים, העברנו בנוהג חפוז ומהיר מאוד, את מה שנקרא פרויקטים יישוביים לפיתוח שצ"פ, משהו שיכול להיות ממומן על ידי קרן קיימת לישראל. המועצה התבקשה להעביר שמות של ארבעה יישובים, מתוך כלל יישובי המועצה. פנינו ליישובים, קיבלנו 13 בקשות. מתוך ה-13 בקשות האלה, הצבענו על 4 שלדעתנו הן עומדות הכי קרוב לקריטריונים של קרן קיימת, על בסיסם יינתן או לא יינתן המענק הזה. הסיכוי, מראש אני אומר, לקבל את כל הכסף, הוא כמעט אפסי, לקבל חלק מהכסף – הסיכוי הוא נמוך מאוד. עדיין הגשנו. רק רצינו לחשוף אתכם לזה, שמי שהוגש, במסגרת הזאת, זה יישובים שהם מבטחים, ניר עוז, תלמי אליהו ודקל, כשכל יישוב כזה הוגש על סכום של משהו בין 400 ל-500 אלף ש"ח, בתקווה שמישהו יזכה, ואולי יקבלו יותר מזה, אבל אין פה שום הבטחה. בטח לא מבחינתנו, וגם לא מבחינת קק"ל. אז עד כאן לגבי מידע, ואם יש שאלות או הערות או בקשות, זה הזמן, לפני שאנחנו עוברים לאישור של שלושה פרוטוקולים. יפה.

2. אישור פרוטוקול מליאה #2 מיום 5.2.23

מר ניר ים: פרוטוקול מספר 2, מה-5.2, האם יש למישהו הערה לפרוטוקול הזה?

מר תמיר בוקובזה: לא, אבל שאלה מתוך הפרוטוקול הזה.

מר ניר ים: מישהו פה לא הכין שיעורים? מה?

מר תמיר בוקובזה: לא, שאלה מתוך הפרוטוקול הזה, שזה יחזור שנייה למידע. מכרז

יועמ"ש, יצא? לא יצא?

מר ניר ים: מכרז יועמ"ש הועבר לפני שבוע פלוס למשרד הפנים, לקבל את

האישור לפרסם אותנו, מיד אנחנו, אני מודה, אנחנו בקשר יומיומי עם משרד הפנים, ועדיין לא נתן לנו את האישור, אז אנחנו מחכים לו. בשנייה שזה יינתן, זה יפורסם. אוקיי, פרוטוקול מליאה מספר 2 מה-5.2, מי בעד לאשר את הפרוטוקול הזה? בבקשה, להרים את היד. 18 בעד, נמנעים? אין. מתנגדים? גם אין, תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את פרוטוקול מליאה #2 מיום 5.2.23

3. אישור פרוטוקול מליאה #3 מיום 20.2.23

מר ניר ים: קפצנו לפרוטוקול מספר 3, מיום 20.2 בעמוד 11. אם לאף אחד אין

מה להגיד, ניתן לאשר את הפרוטוקול הזה?

מר תמיר בוקובזה: אני לא הייתי שם, ורשום שהייתי.

מר ניר ים: אז נתקן את זה.

מר תמיר בוקובזה: הייתי ברוח.

מר ניר ים: אני לוקח אותך כמובן מאליו, תמיר. אוקיי, בוא נרים. חברים: 16 בעד, נמנעים? אין. מתנגדים? יש אחד? נמנע? אוקיי. מתנגדים? אין. רשמנו?

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה #3 2023 מיום 20.2.23

מר ניר ים: מה אמרנו? ב- 20.2 תמיר לא היה.

מר תמיר בוקובזה: לא, כן הייתי, אחרי לא הייתי.

מר ניר ים: אז תחליט.

מר תמיר בוקובזה: אני מתקשה להחליט.

מר ניר ים: אז רגע, איפה למחוק אותך?

גב' דנה אדמון: לא לא, הכול בסדר.

מר תמיר בוקובזה: להפתעתך, הפרוטוקול הבא תקין. מבחינת השם שלי.

4. אישור פרוטוקול מליאה #4 2023 מיום 26.2.23

מר ניר ים: אוקיי, הפרוטוקול האחרון שאנחנו מתבקשים לאשר אותו, זה פרוטוקול מספר 4 מה-26.2, מה שהיה... כן. אוקיי, הערות? אין. מי בעד לאשר את הפרוטוקול הזה? בבקשה ירים את היד. 14. נמנעים? אין. יש אחד. מתנגדים? אין. תודה רבה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה #4 2023 מיום

26.2.23

5. סיכום ועדות רבעון 4 לשנת 2022

מר ניר ים: אתה רוצה להגיד כמה מילים לסיכום ועדות? למרות שאנחנו לא

צוללים לזה? טוב, אז שימו לב. סיכום ועדות, אנחנו משתדלים להביא כל רבעון את סיכום הוועדות. יש לא מעט ועדות במועצה, חלקן פעילות יותר, חלקן פעילות פחות, אבל את הדיווח אנחנו כן מעבירים, ומה שאנחנו למעשה מכוונים, זה שאם יש חבר מליאה שמהו באמת מעניין אותו, בעבודה של ועדה מסוימת, והוא רוצה לקבל יותר אינפורמציה, רוצה לפגוש את חברי הוועדה, אז זה הזמן לבוא ולהגיד ולבקש.

את הוועדות העיקריות, את הוועדות המשמעותיות, נקרא להן ככה, אנחנו מביאים מיוזמתנו, אוקיי? אז זה הסיפור. ועד אז, נשאר התקן פתוח, שלא מחייב אישור, אבל כן יש פתח לדיון, במידה ומישהו רוצה לפתוח משהו.

גב' רבקה בן ארי: ניר?

מר ניר ים: כן?

גב' רבקה בן ארי: הסיכום הזה של הוועדות, מפורסם רק בפרוטוקול המליאה?

מר ניר ים: לא, הסיכום של הוועדות, מפורסם קבוע באתר המועצה.

גב' רבקה בן ארי: אז זה מה שאני שואלת, באתר המועצה,

מר ניר ים: פרוטוקולים כן.

גב' רבקה בן ארי: הפרוטוקולים...

מר ניר ים: לא, לא,

מר דודי אלון: לכל ועדה יש פרוטוקולים של ועדות. את יכולה להיכנס לוועדות, ואז

מה שלא צנעת הפרט מפורסם בכל פרוטוקול – רכש,

מר תמיר בוקובזה: הדו"ח הזה אבל, לא עולה לאתר?

מר ניר ים: הדו"ח הזה...

מר תמיר בוקובזה: ככה.

מר ניר ים: התקלת אותי.

מר דודי אלון: לא, אבל אפשר.

מר תמיר בוקובזה: אני חושב שיהיה חשוב להעלות אותו.

מר ניר ים: הוא לא עלה, אבל אפשר בהחלט להעלות אותו.

מר דודי אלון: נעשה כאילו כללי, בזה של הוועדות, נעשה כללי.

מר תמיר בוקובזה: כן, ואז אם מישהו רוצה לחפש משהו, הוא לא צריך עכשיו לחפש בכל

הפרוטוקולים.

מר ניר ים: את הדו"ח המרכז של הוועדות, להעלות את הדו"ח המרכז של הוועדות לאתר. בכ"ף.

גב' רבקה בן ארי: אני פשוט רוצה להעיר.

מר ניר ים: כן?

גב' רבקה בן ארי: אני מרגישה שזה נמצא באתר, זה נמצא באתר בשביל אנשים שרוצים לחפש משהו, כמו שתמיר אמר. האזרח הפשוט, שלא רוצה לחפש כלום, אלא רוצה לדעת מה קורה בוועדות, מה הן עשו, זה לא מספיק. זה לא כמו עלון, או ניוזלטר או משהו מהסוג הזה, שיפורסם לציבור הרחב.

מר דודי אלון: את בעצם אומרת רעיון, לחשוב על פעם ב... אולי שנה, לעשות איזה דף מידע כזה, פעם ברבעון? שבו בעצם... מה? לשלוח את הדבר הזה בדיוור למזכירות? מה את מציעה?

גב' רבקה בן ארי: משהו מהסוג הזה.

מר דודי אלון: נשקול את זה, הדוברת של המועצה.

גב' רבקה בן ארי: זמין יותר. זמין יותר, עממי יותר, לא בשביל חברי מליאה או חברי הנהלה שמחפשים עובדות.

מר דודי אלון: אפשר לינק אולי באמת.

מר ניר ים: עוד נקודה למחשבה.

מר משה טל: האתר הזה פתוח לכולם, גם לחברי מליאה.

מר אברהם קסטרשטיין: כל אחד יכול להיכנס, בלי שם משתמש ובלי סיסמא.

6. אישור ועדת בחירות

מר ניר ים: כידוע אנחנו נכנסים, אני מסתכל רגע על עמוד 23, כבר עמוק בפנים, לשנת הבחירות.

אז כמו שהזכרנו במליאה הקודמת, אנחנו נדרשים, הרשות מתבקשת להקים ועדה שנקראת ועדת בחירות, שעיקר תפקידה לשמור על טוהר הבחירות, נקרא לזה ככה, במועצה. הוועדה מורכבת משני נציגי ציבור במקרה הזה, ועוד שני עובדים מהמועצה.

הם לא אמורים להתעסק בצד הפוליטי של הנושא הזה בכלל, אבל הם כן אמורים להתכנס, הם כן אמורים לראות שהבחירות מתקיימות באופן תקין, להיות בקשר עם הממונה על הבחירות, שהוא אדם שממונה על ידי משרד הפנים, ואחראי מטעם הממשל, נקרא לזה ככה, על טיב הבחירות פה במועצה.

אנחנו מציעים את השמות הבאים – אנחנו מציעים את מינה כהן מקיבוץ מגן, שתהיה יושבת ראש ועדת הבחירות, את אפרים פרלמוטר משדה ניצן שיהיה חבר בוועדה, את דורית מלול, עובדת המועצה, היום במחלקת התחבורה, שתהיה חברה ובת שבע סעד, שתהיה מזכירת ועדת הבחירות, תוך שאני מצייין שגם אפרים, גם דורית וגם בת שבע, הם כבר למודי ניסיון בהשתייכות לוועדה הזאת, הם כבר עשו את זה בבחירות הקודמות.

גב' סילביה גרין: הי קול קורא לבחירת האנשים?

מר ניר ים: לא.

גב' סילביה גרין: לא?

מר ניר ים: לא היה קול קורא, הייתה פניה אישית.

גב' דנה אדמון: למה?

גב' סילביה גרין: למה?

מר משה טל: הם בעלי ניסיון.

מר ניר ים: אפשר לעשות קול קורא, זה לא מסובך. המסובך יותר יהיה לבחור מבין המאות שיגישו את עצמם, אם יגישו את עצמם, מי הבן אדם...

גב' דנה אדמון: אין לזה נוהל, ניר?

מר ניר ים: סליחה?

גב' דנה אדמון: אין לזה נוהל?

מר ניר ים: לא, הנוהל, דרך אגב, כתוב פה, צירפנו אותו, כפי שהוא. הוא לא מפרט יותר מזה. בהתאם לצו המועצות, ועדת הבחירות נבחרת על ידי המועצה ביום זה וזה, ... ככה וככה,

גב' דנה אדמון: נבחרת.

מר ניר ים: המועצה בוחרת את חברי הוועדה, מי יושב ראש הוועדה, זה הכול.
זאת אומרת, אין יותר הנחיות.

מר תמיר בוקובזה: זה תפקיד בשכר?

מר ניר ים: לא. היחיד, או היחידה שזה בשכר, זה המזכירה, היא מקבלת שכר
ממשרד הפנים.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי. דורית מלול היא תושבת המועצה, אני מניח?

מר ניר ים: עובדת המועצה.

מר תמיר בוקובזה: תושבת המועצה.

מר ניר ים: כן, כן, ודאי.

מר תמיר בוקובזה: מאיזה מקום? כאילו רשמתם – פנינה כהן – מגן, כאילו פירטתם חוץ
ממנה.

גב' דנה אדמון: כי הם נציגי ציבור, והם עובדי מועצה.

מר ניר ים: היא תושבת, בכל מקרה היא תושבת המועצה. היא עומדת בכלל של
תושבת מועצה.

מר תמיר בוקובזה: אני אומר, זה לא קשור שהיא עובדת מועצה, היא לא נבחרת,

מר אמיר פלג: היא נבחרה כעובדת מועצה, או כתושבת?

מר ניר ים: לא,

מר תמיר בוקובה: כתושבת.

מר ניר ים: כן, כן.

מר אמיר פלג: למה פנו דווקא אליה?

גב' דנה אדמון: למה עובדי מועצה צריכים להיות ב...?

מר ניר ים: מאוד סומכים על האדם, על היכולת שלו לעבוד בצוות, לבקר, לראות,

להיות מדויק, מהבחינה הזו. זה הכול, אין פה מה. וגם, כמו שאמרתי מקודם, יש לה ניסיון. עשתה

את זה, עשתה את זה טוב, לא נתנה לנו סיבה למה לא.

מר גדי ירקוני: אבל למה לא? חברה, היא אישה שעובדת פה הרבה שנים, היא

מוכשרת, מכירים אותה, לי לא הייתה שום נגיעה, שלא תבינו אותי לא נכון, זה נראה הכי לגיטימי

לפנות לאנשים שעשו את זה הרבה זמן.

גב' דנה אדמון: אני לא מבינה איך יכול להיות ש...

מר גדי ירקוני: מינה זאת היחידה שלא עשתה את זה הרבה זמן, מפני שהיה מישהו

אחר ממגן.

גב' דנה אדמון: איך יכול להיות שעובדי מועצה,

מר גדי ירקוני: מותר להם.

גב' דנה אדמון: חברים בוועדה?

מר ניר ים: אין בעיה עם זה. הוועדה הזאת, כמו שאמרת, זו לא ועדה שמתעסקת בצד הפוליטי של הבחירות בכלל, היא מתעסקת רק בבירוקרטיות, רק עושה את הסיבובים שלה, לצורך העניין, ביום הבחירות, ורואה שהקלפיות מתנהלות כדון, שאין חריגות. בגדול, זה תפקידה.

גב' רבקה בן ארי: היא סופרת את הקולות גם.

מר ניר ים: היא יושבת,

מר דורון צמח: לא בכל קלפי סופרים את הקולות. אבל לדעתי, ניר...

מר ניר ים: חברים, אפשר לקחת, לסבך את זה לאינסוף. זה בסדר, אם יש למישהו רעיון, שיבוא ויגיד.

מר דורון צמח: ניר?

מר ניר ים: כן?

מר דורון צמח: לדעתי...

גב' דנה אדמון: הרעיון שלי זה לצאת לקול קורא.

מר דורון צמח: מעליהם יש נציג משרד הפנים.

מר ניר ים: נציג משרד הפנים,

מר דורון צמח: כן, יש גם מעליהם נציג משרד הפנים, צריך לזכור.

מר ניר ים: זה מה שנקרא הממונה על הבחירות. הממונה על הבחירות במועצה, הוא נציג משרד הפנים.

מר השי רובין: שהוא איננו חבר במועצה.

מר גדי ירקוני: זה לא אנחנו קובעים אותו.

מר ניר ים: לא אנחנו קובעים אותו, הוא יכול להגיע מ...

דובר: ג'הנס.

מר ניר ים: ממש מג'הנס. טוב חברים, אני קורא לאשר את הוועדה הזו, את ההרכב שלה. מי בעד? בבקשה ירים את היד. 14 בעד, נמנעים? שלושה. ארבעה. מתנגדים? אין. תודה.

גב' דנה אדמון: חמישה.

מר ניר ים: אוקיי, תודה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 4 נמנעים, 0 נגד) לאשר את ועדת הבחירות.

מר ניר ים: נועם גל!

מר נועם גל: כן?

מר גדי ירקוני: נועם, מה העניינים?

מר ניר ים: אתה מוכן?

מר גדי ירקוני: אתם יודעים שנועם היה לא בקו הבריאות, נועם, איך אתה? הרבה יותר טוב נראה.

מר נועם גל: סביר.

מר ניר ים: נועם, מה שאמרנו 19:00, יש לנו קצת זמן.

מר נועם גל: אז מה, לשיר בינתיים?

מר ניר ים: אז בואו ננסה להתקדם.

מר נועם גל: אנחנו נחכה לשבע, כי אני מקווה שחברי הוועדה יצטרפו, הם מוזמנים לשבע.

מר ניר ים: אוקיי, בכיף.

8. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

מר ניר ים: ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות בעמוד מספר 24, האמת

היא, אנחנו די מתקדמים בחומר, אם נאשר את מה שמונח לנו היום, אז יישאר לנו בסך הכול יישוב אחד. אני יכול להגיד – או מאתגר, או סרבן, אני לא יודע על איזה רקע זה מגיע שמה,

מר גדי ירקוני: ניר, זו פעם ראשונה שכל כך הרבה מאשרים מהר.

מר ניר ים: אתה רואה?

מר גדי ירקוני: וואלה, השתפרת, אף אחד לא ייתן לך ללכת.

מר ניר ים: אוי... בקיצור, השניים שאנחנו רוצים היום, הם עין השלושה מבקש האצלת סמכויות לתקציב על סך 1,210,000 ₪, וצוחר שמבקש האצלת סמכויות ותקציב של 425 אלף ₪. הערות לשני היישובים האלה?

מר תמיר בוקובזה: להוציא מכתב לשדה אברהם, שהם היו צריכים להגיש את זה באוקטובר 22, ואנחנו במרץ.

גב' דנה אדמון: יכול להיות שהגזבר שלהם בדיוק עובד על זה.

מר גדי ירקוני: רגע, זה ל-22?

מר ניר ים: 23. עד אוקטובר.

מר תמיר בוקובזה: מסכן הגזבר, חודש בתפקיד, באוקטובר 22 הוא לא היה.

מר ניר ים: עד אוקטובר 22, דרך אגב, היה צריך להגיש את הבקשות לתקציב.

מר גדי ירקוני: אז רגע, אז ל-24 מתי צריך להגיש, ניר?

מר תמיר בוקובה: אוקטובר 23.

מר גדי ירקוני: אוטוטו.

מר דודי אלון: שמונה חודשים, אבל מי סופר.

מר ניר ים: מי בעד לאשר את שני היישובים האלה כאחד? 18 בעד, נמנעים? אחד.

מתנגדים? אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023 לוועדים המקומיים של צוחר ועין השלושה.

11. תחבורת ציבורית וטיוב קווים:

11.1. סקר תחבורה

11.2. טיוב קווים

מר דודי אלון: אני מקווה שבגלל שהנושא הזה נדחה עשרות פעמים, אני מניח, רוצה

להניח שרובכם עברו על המצגות, קראו, ראו. אני אגיד ככה, עבר הרבה זמן, אבל עשינו סקר די מקיף, שבאמת ענו עליו מעל 600 אנשים כזה, יחסית מספר מאוד יפה לסקרים שהמועצה עושה.

פילוח גם של צעירים, נוער, עצמאיים, סטודנטים, ותיקים, שענו על הסקר הזה.

ובשורה התחתונה, אני בכוונה רוצה ללכת לסוף של הסקר, הסיפא של הדברים שבעצם תושבי המועצה מרגישים, שהתחבורה הציבורית לא מספיק פרוסה נכון, או לא מספיק זמינה, בשעות מספיק של העומס, שאפשר לבנות עליהם כדי לצאת החוצה, לצורך העניין למרכז, לעבודה, או כאלה דברים.

גב' דנה אדמון: זאת הסיבה שיצאנו לסקר הזה.

מר דודי אלון: נכון, זה חלק מהסיבות. אני אומר, יש כאן תהליך מקביל שקורה באשכול נגב מערבי, של בחינה של תחבורה, ולייצר מודלים של הסעות משותפות, כשביכול כאשכול, כי בעצם יש ערים, או יישובים כפריים, אירוע שמתגלגל בפני עצמו. ובעצם, המסקנות המרכזיות מהסקר הזה, שהציבור רוצה שננגיש יותר את הרכבות. זאת אומרת, שתהיה יותר יציאה מהיישובים, או מהצירים הראשיים לרכבת, שמשמה בעצם אפשר לצאת לכל רחבי הארץ, אם זה יהיה בהמשך או דרך אשקלון – שדרות. זו המסקנה של הסקר. אנחנו חשבנו, בהתחלה, לבקש איזשהו פיילוט ש...

גב' דנה אדמון: זאת המסקנה היחידה?

מר דודי אלון: לא, אני אומר, אפשר לראות...

מר גדי ירקוני: זאת העיקרית.

מר דודי אלון: זו המסקנה העיקרית, בעצם, שארוך מדי, ולא בעצם מאפשר יציאה מהירה לרכבות.

גב' רבקה בן ארי: אז יש שינוי ברכבות שגם כן מופיעות...?

מר גדי ירקוני: לא הבנו.

גב' רבקה בן ארי: היום הרכבות הן שעה וחצי, ולא שעה.

מר דודי אלון: בעצם מולי בא, מולי שותף מלא היה לסיפור הזה של התחבורה. מי שלא יודע, מולי בהתנדבות מרכז את כל הסיפור של התחבורה הציבורית הרבה שנים במועצה, בקשר עם דן בדרום. ממש, בא לפה, עוקב אחרי התחנות, אחרי הנסיעות, תלונות, ממש זה המקום להגיד לך תודה גדולה. ובקיצור, אחרי שישבנו עם הסקר, והבנו את התוצאות שלו...

גב' רבקה בן ארי: מילה טובה.

מר דודי אלון: מילה טובה גדולה.

גב' רבקה בן ארי: למולי.

מר דודי אלון: למולי. זימנו פגישה עם נציגי גם דן בדרום, וגם נציגי משרד התחבורה, להציג להם, בעצם, את התוצאות של הסקר. ובהתחלה חשבנו לבקש מהם, שיתנו לנו איזשהו פיילוט, של איזשהו קו מהיר כזה, שיבוא על הצירים הראשיים מכיוון הרכבת, ובהתאם לזה נראה אם השביעות רצון עולה, והשימוש עולה.

לשמחתי, משרד התחבורה ככה חיבק אותנו חיבוק יותר גדול, ולקח את חברת הייעוץ שלהם, יש להם חברה שבעצם מלווה את המשרד, והם עשו, בעצם, עבודה מעמיקה. לקחו את כל הקווים, עם השעות, עם... מכל יישוב, כמה הם יוצאים ביום, כמה נוסעים בשעות השיא. עשו פה עבודה באמת יסודית, ובחנו את כל המערך.

ובסופו של דבר, כמובן התייחסו פר יישוב, כמה נושאים יש בממוצע בכל נסיעה, זה הרבה, זה מעט, ונתנו, בעצם, גם מסקנתו של המצב הקיים. ובשורה התחתונה, למדנו שיש לנו בנק תשומות. זאת אומרת, במסגרת המכרז שדן בדרום זכה להפעיל את מערך האוטובוסים באשכול, נמצאו לנו X

קילומטרים שבעצם איתם החברה עובדת, ובהתאם לזה חלוקת הקווים, וחברת הייעוץ של משרד התחבורה, בעצם בנתה לנו כמה אלטרנטיבות.

הנה הדילמה המרכזית שהייתה, מצד אחד, איך עושים כיסוי מרחבי אל מול, בעצם, מסלולים מהירים... זה ברור, ככל שנכנסים יותר יישובים לאורך הקו, הנסיעה תהיה יותר ארוכה, פחות אטרקטיבית, ופחות ישתמשו בה.

מצד שני, יש יישובים שלא נמצאים על הציר הראשי, ואם לא תיכנס אליהם, לצאת החוצה לצומת הראשית, לא משנה באיזשהו יישוב, לא הכול זה מרחק קצר, יש כאלה שזה מרחק ארוך יותר, ובין שני האתגרים האלה, הם בחנו, נתנו לנו מספר חלופות.

החלופה הראשונה שאנחנו נוטים לקבל אותה, היא בעצם ביטול של קו אוטובוס, שבעצם עובר הרבה תשומות של קילומטר, של תל אביב, ובעצם מאפשר במקום זה יציאה הרבה יותר, לרכבת באשקלון.

אני בכוונה, מרחיק כרגע את הסיפור של הבעיות של החשמול רכבת, שכולם מכירים כרגע עם סופי השבוע וכדומה.

אני רוצה ללכת, רגע, שנייה, חלופה שנייה אנחנו החלטנו לא להתעסק איתה כרגע, כי בעצם נוכל לפגוע בחלק מהיישובים בשלב הזה.

מר שמיל בלברמן: לא הבנתי, לבטל את הקו לתל אביב?

מר גדי ירקוני: תיכף אני אסביר. דודי יסביר, לא אני.

מר שמיל בלברמן: מה יעשו כל הפיליפיניות?

מר דודי אלון: לא להיבהל, נגיע ברכבת.

מר שמיל בלברמן: מה?

מר דודי אלון: אפשר להגיע ברכבת, שלום שמיל.

מר שמיל בלברמן: שלום שלום.

מר דודי אלון: בסופו של דבר, חלופה א' מגבירה, זה מה שחשוב להבין. כל הקווים הפנימיים, בעצם יכנסו לכל יישוב בערך 12 פעמים ביום, במקום שמונה או תשע, זה מאפשר הרבה יותר יציאה מהיישובים במסוף מגן, ממגן או באר שבע, או רכבת.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רגע דודי, יותר לאט.

מר אמיר פלג: אני לא מצליח לעקוב, זה מאוד קופץ.

מר גדי ירקוני: למה? זה מאוד פשוט.

מר תמיר בוקובזה: עזוב את המצגת, פשוט תדבר. תפסיק להזיז את התמונות.

מר דודי אלון: אני אומר שבסיכום, בחלופה א', בביטול קו של 379, בעצם זה מתגבר את הקווים הפנימיים ל-12 נסיעות לכיוון. במקום 8 או 9 שיש היום. מה זה לכיוון? יציאה מהיישובים, וחזרה ליישובים, זה נותן עוד, בערך, בין שלוש לארבע פעמים ביום, וזה לא מעט, תחבורה ציבורית מהיישוב החוצה או פנימה.

מר דורון צמח: מרעים, זה על הפנים מה שאתה עושה עכשיו.

מר דודי אלון: הם נמצאים על הציר.

מר דורון צמח: לא, אבל אתה מבטל את 379.

מר דודי אלון: אוקיי.

מר אמיר פלג: רגע, בואו נעשה דיון, הוא יציג ואז נעשה דיון, לא?

מר גדי ירקוני: אין דיון פה, זהו. אני למדתי מביבי. אין דיון, אתם רוצים? יש הפגנות.

מר אמיר פלג: רפורמה.

מר גדי ירקוני: דנה, את מודאגת, אני דיברתי בצחוק.

גב' דנה אדמון: אני לא בטוחה.

מר גדי ירקוני: את לא בטוחה כלפיי, או כלפי ביבי?

גב' דנה אדמון: לא עבד עליי הצחוק.

מר דודי אלון: בכל מקרה, ההמלצה של משרד התחבורה, ושל חברת הייעוץ שמלווה

אותם, גם דיברנו על משהו משולב. בעצם עושים איזה משהו משולב. רוב הנושאים היום, גם באוטובוס בעצם, זה בסופו של דבר חיילים לבסיסים הלוח וחוזר, שדווקא מהסקרים שנעשו, הרבה יותר נוח להם להגיע לרכבת, ולא להגיע ישירות לתל אביב.

וחשוב להגיד, כי זה לא כולם מכירים, כל מע"ר התחבורה החדש של מטרופולין המרכז, לא יהיו אוטובוסים שיכנסו לתל אביב, זה ייעצר בראשון, וכל הכניסה היא על רכבות. זאת אומרת, אנחנו לא ... את עצמנו יותר מדי, אבל בסופו של דבר, כולם יודעים להיכנס עם האוטובוס לדרום תל אביב,

ומשם, מי שרוצה להגיע לחולון או לראשון, זה מסובך וזה מורכב. מי שרוצה לאפשר גם צפונה. ברור שיש לזה חסרונות, יש כאלה שיפגעו מהדבר הזה. אבל בסופו של דבר, מכל ההמלצות

והמסקנות של המשרד, זה נכון לנו להתאים את עצמנו לרכבת ולאפשר את הגמישות מהישובים, הרבה יותר ביום, וגם חזרה. ולבחון את זה, ובעוד אחרי שנה, לראות. בבקשה.

מר גדי ירקוני: רגע, שנייה לפני שאני פותח לדיון, חשוב לי להדגיש שני דברים, גם על

העבודה, וגם על הראייה שלנו – א – העבודה פתחה לנו את הציאקלאקה, בעוד שהם בעצם, הדבר שאני חושב היינו צריכים לראות את זה כבר מקודם, ולא, זה טוב שזה עלה בעבודה, מפני שדברים כאלה עולים רק בעבודה.

א' – שהאינטרס שלנו אמור להיות, דרך אגב, אני אתחיל רגע עוד טיפה חזרה, אין צל של ספק שהשירות שאנחנו נותנים, מדינת ישראל, לתושבים שצריכים לחיות בפריפריה של אשכול באוטובוסים, היא קשה. מי שאמור לחיות על אוטובוסים באשכול, וזאת התחבורה היחידה שלו, לא קל לו, בלשון המעטה, אוקיי? יכול להיות שזו אקסיומה, וזה נכון שמי שאין לו רכב...

מר דודי אלון: שני רכבים.

מר גדי ירקוני: רגע, לא רוצה להגיד שני רכבים, כי לי יש ארבעה רכבים, ורבים על

החמישי ואני עוד לא נוהג. אז יש בהחלט לחץ על הדבר הזה.

אני חושב שאנחנו חייבים לנסות ולראות איך אנחנו משפרים אותו כל הזמן. ואני אומר לכם, גם בהצעה הזאת, אנחנו עדיין לא מבסוטים מהתוצאה, אבל אני חושב שהיא הדרך. אני חושב שמה ששמנו לב, וזה הדבר האקוטי בעבודה הזאת, שבעצם צריך לשנות את החשיבה שלנו.

א' – לא בזה שאנחנו צריכים לקבל שירות פחות טוב, אלא להיפך. אבל פה אני רוצה, אולי, להיכנס למשהו שיפתח לנו רגע את האפיקים.

תדעו, אני לא ידעתי, גם אתם בטח לא יודעים, כולם חושבים שדן בדרום מקבלים כסף ממשרד התחבורה לפי כרטיסים, אז לא כך. לדן בדרום בכלל לא אכפת אם לא יעלה אחד על האוטובוס. הוא, לפי קילומטר שיש לו בין מועצה לתל אביב, מקבל X כסף. או בין מועצה לבאר שבע, או לכל מקום. לא משנה בכלל כמה תושבים נוסעים, בגלל זה דן בדרום אדישים לכמות הנושאים.

חלק מהדברים שראיתם בעבודה, שהתגלו שיש קווים שכמעט ריקים, שנוסעים ריקים. לעומת זאת,

למה? מפני שהם ארוכים ולא יעילים, והם מעייפים. לעומת זה, נושא הרכבות, שזה הדבר המהותי, צריך לשנות לנו את סדרי ההתנהגות. בסוף, אנחנו צריכים לשנות היום את סדרי ההתנהגות. מה הכוונה? אנחנו צריכים לדאוג שלתושב שלנו יהיה כמה שיותר קל להגיע ולחזור מתחנת הרכבת הקרובה אליו, ולא מתל אביב, או באר שבע. וזה השינוי הגדול. בגלל שאם כל הזמן אנחנו ננסה להגיע לבאר שבע, או תל אביב, או אשקלון, לא משנה, אל תתפסו אותי בעיר, אז אנחנו יכולים לתת שלושה אוטובוסים כאלה, עם מאסף מפה עד אוסטרליה כל פעם, ולקוח לו הרבה הרבה מאוד זמן לנסוע באוטובוס, והוא ישתגע.

מולי: מה הפתרון למוצאי שבת?

מר גדי ירקוני: רגע רגע, עזבו אותי רגע ספציפי, רגע תן לסיים. אני אפילו לא יודע שביום שבת אין רכבת, אבל תן לי רגע.

מולי: כי אתם לא נוסעים ברכבת.

מר גדי ירקוני: נכון, אבל רגע, אני לא... תנו רגע.

מר דודי אלון: מולי, הסיכום ברמת העיקרון, אחרי שתהיה ה... העקרונית, הולכים לאיזשהו שינוי, אז נשב איתם פרטני,

מר גדי ירקוני: ספציפית, בדיוק.

מר דודי אלון: מוצש, שעת בוקר מוקדמת מתי מתחילים, משישי, מי שהיה רגיל בחמש וחצי באוטובוס... הבנק יתחלק, יחד איתך, בין כולם בצורה יותר מסודרת. העניין פה, קודם כל, עקרוני, שאנחנו בעצם רוצים...

מר גדי ירקוני: לא עקרונית, הוא תפיסתית שלנו, תפיסתית שלנו, שאני היום, אנחנו

צריכים לבדוק היום כמה זמן לוקח לכל תושב להגיע לתחנת הרכבת, וכמה פעמים, לאיזה זמן הוא מחכה, בשביל לחזור וכמה תדירות יש לו לזה? ארבע פעמים? שמונה? תשע? עשר?

גב' מירב ברקאי: הסנכרון, גדי.

מר גדי ירקוני: הסנכרון אמרתי, רגע, חברה, זה הזמן שיש לו לחכות בין עלייה

לרכבת, ובין ירידה מהרכבת, אמרתי. זה יהיה החוכמה. אבל, החוכמה הנוספת שנדע, שזה נורא קל להגיד לנו, למשל, קחו את כרס שלום ואת פתחת שלום, שפתחת שלום וכרס שלום, מבחינת האנשים, וחולית, סופה, וכל היישובים שם, ייסעו על אותו אוטובוס.

אני מבטיח לכם, שיהיה עוד חצי אוטובוס ריק. אבל אם מישהו יעשה את הסיבוב הזה, ייקח לו רק להגיע לרכבת – שעה, והוא לא יעשה את זה. בגלל זה, אנחנו עכשיו בהתחלת, אחרי שיאושר פה, נהיה צריכים להתחיל לתפור אותה, זה ייקח עוד זמן. אבל מה שאני חושב שאני, מה שאנחנו רצינו להראות למליאה, זה בעצם השינוי תפיסה.

שינוי תפיסה, במקום להגיע ליעד הסופי, אנחנו צריכים להתרכז אך ורק בתחנות הקרובות שלנו, של הרכבת, ומהם זה נקודות המוצא.

עכשיו, מולי אמר משהו – ביום שבת אין, וביום זה יש, אני לא מתווכח, כי הוא יודע את זה הרבה יותר... החכמה היא עכשיו, לסגור את הקצוות, ולתזמן יותר טוב, ולאחר מכן, אני אומר לכם, לא הכול יהיה בפעם אחת, אם עכשיו יש עשר כניסות ליישוב, אנחנו נהיה צריכים לראות איך להעלות את מספרי הכניסות ליישוב, שיהיה כמה שיותר כדאי, אבל מצד שני לא לבזבז סתם כספי ציבור, ויכול להיות שבסוף, גם פה יכנס סוף כל סוף מה שאנחנו כל כך רוצים, התחבורה השיתופית הזאת, או ה...

מר דודי אלון: בינתיים המודל הזה לא צלח.

מר גדי ירקוני: לא צלח.

מר דודי אלון: ולכן אנחנו מביאים אותו לפה.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר דודי אלון: כמו שהיה בעמק חפר.

מר גדי ירקוני: אבל אני אומר שפה, לסיכום דבריי, אני אומר – יש פה שני דברים, א' – שינוי חשיבה, ב' – האפשרות שצריך להיות שירות הרבה יותר טוב. בלי שינוי התודעה הזאת, לפי דעתי, לא נצליח לשנות את השירות ליותר טוב.

מר דודי אלון: יש,

מר גדי ירקוני: אני יותר לא אדבר .

מר דודי אלון: אני אתן שאלות. אני רק אגיד, שזה עדיין לא פותר לנו את העניין הפנימי שאנחנו צריכים לפתור, איך בסוף בני נוער מגיעים מחבל שלום לצוחר, מנירים ל... זה אירוע, שהדבר הזה כן טיפה מאפשר יותר גמישות.

אני אומר לכם, הגדולה שלי נוסעת המון לחדר כושר, רק בתחבורה הציבורית, מתאימה את עצמה לשעות, ויש בני נוער שמשתמשים היום בתחבורה הציבורית, בעיקר להגיע למועצה. איך תגיעו לגוש השני? זה אירוע שצריך עוד לראות אותו.

הדבר הנוסף שרציתי להגיד פה, יכול להיות שזה גם צריך להתרגל. ישר פה נבהלים, רגע – והקו ההוא, ופה, שינוי סדרי עולם. תיאורטית, אם היינו מחליטים להיות טיפה יותר קרדינליים בשלב הזה, והיינו אומרים – מעכשיו יש אוטובוס ראשי שיוצא סתם לבני נצרים, לא נכנס לאף אחד מהישובים, כל מי שרוצה מגיע לצומת.

זה מקשה על יכול ועל תלמי יוסף, לכן לא עשינו את זה, ובעצם זה מן כביש מהיר כזה, רק על 232

מבני נצרים, עוצר רק בצמתים הראשיים. הוא בא לניר יצחק, צוחר, מגן ואז בעצם ההגעה לרכבת יכולה להיות גם חצי שעה. ואז יש מחקרים של עד 600 או 800 מ' מהבית, אם זה עם קורקינט או אם זה ברגל, או אם זה כל מיני שיטות, זה נחשב זמן הליכה סביר לתחבורה הראשית. החלטנו שאנחנו לא עושים את זה, מה שנקרא, בפעימה שנייה, אלא מתחילים יותר רגוע, לא, אף יישוב לא נפגע. ההיפך, כל יישוב מקבל יותר כניסות ביום, אבל אם אתם שואלים אותי? כדי שבסופו של דבר נעשה את זה מהיר וטוב, נצטרך שיהיו קווים מהירים, שלא יכנסו ליישובים, על הצירים הראשיים, ואז רוב תושבי המועצה יוכלו להגיע לרכבת בחצי שעה, או זמן סביר, ומשם לכל חלקי הארץ, וזו בעיניי תהיה הפעימה הבאה. שאלות?

גב' סילביה גרין: לאופקים? או ל...

מר דודי אלון: גם וגם,

מר גדי ירקוני: אני מבקש,

דובר: זה מה שאתם מציעים כרגע, דודי? הדרגתי.

מר גדי ירקוני: רגע, אני נותן, אני רק מבקש, בעיות פרטניות, ננסה לא עכשיו, אוקיי?

מר דודי אלון: זה לא עכשיו, גם אנחנו גילינו – רגע, עכשיו הורדתם את זה, מה עם האוטובוס של 17:30? אמרו לנו – חבר'ה, זה מאקרו, ברגע שתחליטו שאתם רוצים את הטיוב, אמיתי, אנחנו נשב פרטני ונסדר את זה מול הרכבות, מול האלטרנטיבות, ונטייב את זה בצורה הכי מדויקת, ונביא את המתווה, מה שנקרא, החלוט. בבקשה, תמי.

גב' תמי בר מאיר: אני רציתי לשאול, אצלנו בצאלים למשל, בימי חמישי, מחמישי עד ימי ראשון, אי אפשר לעלות על האוטובוסים החוצה. הם מלאים בחיילים, ואז אתה עומד... אם

אתה רוצה לעלות לרכבת עם האוטובוס, הרכבת לאופקים, זה ישיר לאופקים, אין לך סיכוי.
האוטובוס עובר, מלא חיילים, עושה לך שלום וזהו.
יש עוד אלטרנטיבה לצאת החוצה ל...

מר דודי אלון: צומת?

גב' תמי בר מאיר: כן, אוטובוס 130, גם, חמישי וראשון, זה סיוט.

מר דודי אלון: אז זה, למשל,

גב' תמי בר מאיר: זהו, אז זה, השאלה היא אם אתם יודעים, מודעים לבעיה הזאת.

מר דודי אלון: א' – כל קו,

מולי: אבל זה אוטובוסים שמיועדים לחיילים, לא לאזרחים בכלל.

גב' תמי בר מאיר: מה פתאום.

מולי: גם 30 וגם 130,

מר אמיר פלג: אין דבר כזה.

מולי: בשביל זה יש לכם את קו 14 שמגיע למועצה, ומהמועצה אתם
נוסעים...

מר דודי אלון: כן, אבל היא צודקת כשהיא אומרת – אני לא רוצה לנסוע למועצה,

אני רוצה לבוא לצאלים ישר מאופקים, לרכבת, למה אני צריכה לבוא למועצה? זה בדיוק מקום שבו אנחנו יכולים ב... להגיד – שמעו, אנחנו מזהים שהציר הזה, עבור תושבי, לא יודע, גבולות, צאלים,

גב' תמי בר מאיר: צאלים, לא גבולות, צאלים.

מר דודי אלון: אוקיי, צאלים, אורים. הוא קריטי, ויש ביקוש מסוים, אז אפשר לטייב שם עוד קו, על חשבון מקום שלא עובד. זה בדיוק המקום.

גב' תמי בר מאיר: נכון.

מר דודי אלון: מצוין. בבקשה, רוויטל.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: תודה. ההתייחסות הייתה בעיקר לעלייה במספר הקווים ובתדירות הקווים. השאלה היא אם מבחינה כלכלית, לא נבדק האם יש צורך לדייק שעות, ולא בהכרח את מספר הקווים.

מר גדי ירקוני: גם וגם.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אפשר להוסיף קווים שיהיו ריקים כולם, מאשר אולי, לשים לב לשעות שיא.

מר גדי ירקוני: עושים את זה.

מר דודי אלון: זה בדיוק זה, כי היום יש חלוקה, לא יודע – שש בבוקר – עשר בלילה, לצורך העניין. אז מן הסתם, ההוספה תהיה בשעות הראש, בשעות העומס של אחרי הצהריים ובוקר. אז התשובה היא בהחלט, לקחנו גם את זה בחשבון, דווקא להתאמץ על השעות שבהן רלוונטי לרוב

האנשים שרוצים להסתמך על בסיס...

הרי בסוף, תחבורה ציבורית, אם אתה לא רוצה להשתמש בה על בסיס קבוע, כי אתה נוסע לעבודה ביבנה, או בראשון, ואתה אומר - אני יודע לצאת מחולית ליבנה וראשון כל יום הלך חזור ברכבת, לקב ל את זה בשעות סדירות.

לא מדובר על אנשים שמשתמשים ברכבת, לא יודע, לחופשות או... ואז הזמן שלהם אולי טיפה יותר גמיש. המטרה היא, במאת, בפריפריה.

גב' רבקה בן ארי: דודי?

מר דודי אלון: כן?

גב' רבקה בן ארי: אני חושבת,

מר דודי אלון: רבקה היא הייתה מורה, אין לך ברירה.

גב' רבקה בן ארי: בדיוק על זה אני מדברת. על אלה שנוסעים וחוזרים... מה שקורה עכשיו, אתה עולה על האוטובוס, בשעה וארבעים דקות אתה בתל אביב. מה שאתה מציע,

מר דודי אלון: תלוי באיזו שעה.

גב' רבקה בן ארי: מה?

מר דודי אלון: תלוי באיזו שעה עלית עליו.

דובר: זה כבר לא משנה, זה כל היום ככה.

גב' רבקה בן ארי: שעה וחצי. מה שאתה אומר עכשיו, זה חצי שעה לרכבת, ומהרכבת עוד שעה וחצי, במקום...

מר דודי אלון: מה פתאום, מאשקלון לתל אביב ברכבת זה שעה, בול.

גב' רבקה בן ארי: לא.

מר דורון צמח: מפה לרכבת באשקלון זה 45 דקות.

מר דודי אלון: אנחנו מדברים על הרכבת מאשקלון, החשמלית. אנחנו לא מדברים על לרדת ב...

מר דורון צמח: מהמועצה זה 45 דקות.

מר דודי אלון: זה פחות או יותר מתכנס לאותם זמנים.

גב' רבקה בן ארי: לא משנה, באופן מעשי, זה מאריך את הנסיעה.

מר דודי אלון: לא בטוח, תלוי באיזו שעה ביום. אני ממש לא בטוח. כל פקק יוצר שמה...

גב' רבקה בן ארי: מה שאנחנו משנים, מנסים לשנות זה את, איך קוראים לחברה?

מר דודי אלון: דן בדרום.

גב' רבקה בן ארי: דן בדרום, אנחנו חייבים במקביל גם לטפל בעניין של הרכבת, כי

הרכבת על הפנים.

מר גדי ירקוני: מה זה על הפנים?

גב' רבקה בן ארי: במקום שעה נסיעה, שעה וחצי.

מר גדי ירקוני: חבריה, זה בגלל החשמול, בואו, אין לנו...

גב' רבקה בן ארי: לא בגלל החשמול.

מר דודי אלון: לא, זה כן. אני במקרה הייתי,

מר גדי ירקוני: רק החשמול.

מר דודי אלון: הייתי בדיון לפני שבועיים בכנסת, בדיוק בנושא הזה של תחבורה
לפריפריה, של רכבות. ובגלל העבודות של החשמול,

מר גדי ירקוני: רק החשמול.

מר דודי אלון: והם הולכים לגמור את זה, הם נתנו הערכה של פחות משנה, אוקיי?

מר גדי ירקוני: אל תאמין להם.

מר דודי אלון: אוקיי? אבל זה עדיין, הבעיה היא בעיקר מאשקלון, דרומה לבאר
שבע. לא מאשקלון כבר חשמלו. ואם אנחנו מגיעים, עם השאטל שלנו לאשקלון, אז בעצם
אין לנו את הבעיה של הרכבת.

גב' רבקה בן ארי: רגע, דבר נוסף.

מר אדוארד קוברסקי: רחובות... זה שעה וחצי.

מר גדי ירקוני: חבריה, אחת הבעיות שאין להם... זה לא מעניין אותנו, אין להם יותר רכבות שיודעות לנסוע על הסולר או הבנוזין, סולר. ואז בגלל שהקו הזה עדיין לא מחושמל, אין להם מספיק רכבות, קטרים.

גב' רבקה בן ארי: וההמשך, זה תחבורה במוצאי שבת, שהיא על הפנים, ורכבת בלילה.

מר דודי אלון: אז אני אומר שפרטנית, מולי...

גב' רבקה בן ארי: לא פרטנית, זו לא בעיה שלי.

מר דודי אלון: לא, אנחנו לא יודעים כרגע לפתור את הבעיות של מוצש, בגלל שהרכבת כרגע בעבודות חשמל. אנחנו רגע מדברים שנייה, איך אנחנו מנגישים יותר תחבורה ציבורית, מהיישובים שלנו לרכבות. זה שעכשיו רכבת עם איזושהי בעיה כי הם מחשמלים ומתקנים, זה ייפתר. אבל זה עדיין לא אומר שאנחנו לא צריכים להנגיש את היישובים יותר.

גב' רבקה בן ארי: ימי שישי כשכל החיילים חוזרים, איך אפשר להיות בלי רכבות?

מר דודי אלון: הם מפסיקים בחמש... תמיר, ובשעה שבע הוועדה של נועם.

מר תמיר בוקובזה: כמה דברים - 1 - כל המתווה הזה הופך את המועצה למסתמכת

באופן מלא על הרכבות. בעצם, לא תהיה תחבורה סבירה החוצה, שהיא לא ברכבת.

מר דודי אלון: הרי להגיע לבאר שבע זה באוטובוס, להגיע לאופקים זה באוטובוסים, להגיע לשדרות, להגיע לאשקלון, זה באוטובוסים.

מר תמיר בוקובזה: לא, אופקים...

מר דודי אלון: אתה מדבר על מעבר לאשקלון.

מר תמיר בוקובזה: כן, לצאת החוצה, מעבר לאשקלון, מעבר לדרום, אני חייב רכבת. זאת אומרת, אם קו 379 מבוטל, אני במצב של הרכבות היום,

מר אמיר פלג: אתם לא מבטלים, אתם מדללים,

מר תמיר בוקובזה: לא, בהמשך. אבל במקרה של מתיחות, הקו לשדרות נסגר,

מר דודי אלון: שאלה טובה.

מר תמיר בוקובזה: שביתות, תקלות, אנחנו בעצם הופכים להיות מנותקים, מהבחינה הזאת של לצאת מעבר לקו אשקלון. דבר נוסף שלא ראיתי פה, זה יש קו בני נצרים – ירושלים,

מר דודי אלון: נשאר.

מר תמיר בוקובזה: שלא ראיתי שום התייחסות אליו, בסדר, אין בעיה.

מר דודי אלון: נכון? הוא נשאר במועצה.

מולי: כן.

מר תמיר בוקובזה: הדבר האחרון זה שהתייחסת לקו התיאורטי – בני נצרים – צומת הפתחה והמועצה, המרחב בין תלמי יוסף לכיכר, זה מעל שלושה קילומטרים. זה לא 600-700 מטרים, שמישהו יכול לבצע את זה ברגל,

מר דודי אלון: לכן לא הלכנו על זה,

מר תמיר בוקובזה: הכול בסדר.

מר דודי אלון: לכן לא הלכנו על זה, כי היישובים האלה נפגעים בשלב הזה.

מר תמיר בוקובזה: המרחבים הם לא מרחקי הליכה סבירים, בשום קנה מידה.

מר דודי אלון: אם היינו הולכים למהלך הזה של ישירות בקו ישיר, היו ארבעה יישובים, לצורך העניין – שלומית, פרי גן, תלמי יוסף, יבול, שבעצם לא נהנים מהשדרוג המהיר הזה מהצומת. לכן אנחנו לא הלכנו למהלך הזה, כרגע בעצם יש שדרוג של כלל היישובים שמקבלים יותר כניסות ביום.

אני טוען שבעתיד נצטרך לבחון את זה עוד פעם, ויכול להיות שבסוף זה יהיה נכון לכולם, אבל לאט לאט. בבקשה, שאלה אחרונה.

מר שלמה גליקסר: קודם כל אני מברך על העניין הזה שמתמקדים בנסיעה הפנימית, כי מזמן עברנו את הנושא של הנסיעה החיצונית, רכבת זה דבר נהדר. אני הייתי רוצה להתמקד יותר בנסיעה הפנימית, לדוגמא, מקיבוץ גבולות להגיע לצוחר, זו משימה בלתי אפשרית.

נכון שהם יגיעו לכאן, אבל על כמה, צריך איזה בית קפה טוב, לשבת עוד איזה שעה או שתיים, כדי

להגיע לצוחר.

מר דודי אלון: ברור.

מר שלמה גליקסר: אני לא יודע אם זה רק בגבולות, אולי יש עוד יישובים, אבל אני חושב שצריך את הדברים האלה לפתור. בקיבוצים שיש מרפאות, ולמרות המרפאות, הם גם צריכים להגיע לצוחר, מסיבות כאלה ואחרות.

מר דודי אלון: יש גם את הרכז נוער... לאזור הזה,

מר שלמה גליקסר: בעקרון רכבות, אז אם שמעתם את שרת התחבורה, שעכשיו יהיו רכבות מהירות, מהירות מאוד של 300 ק"מ לשעה. שזה, אני נסעתי עם רכבת כזאת בסין, זה פשוט תענוג. מרחקים הרבה יותר גדולים. אבל עד שזה יהיה, נכניס עוד קווים לשירות.

מר גדי ירקוני: כן, זה בטוח.

מר שלמה גליקסר: זה נראה לי. אבל אני הייתי מציע להתייחס גם לנקודות, כדי להגיע לנקודות שירות, שזאת הדרך.

גב' תמי בר מאיר: אבל זה לכל דבר, זה אנשים שצריכים להביא תרופות, אנשים שצריכים להגיע לנווה אשכול לאירועים, אין להם איך.

מר דודי אלון: דרך אגב, יכול להיות, אני אומר את זה, זה העבודה לצוות ש... יחד איתנו בהמשך, להחליט שבמקום לצורך העניין, שיהיה ביום, היום יש 9 כניסות ליישוב? במקום שיהיו 12, יהיו 11, ואת הקילומטראז' הזה נחלק באיזשהו קו פנימי שיסע מגבולות לצוחר וכדומה. יכול להיות שצריך לעשות את זה, אבל זה בדיוק הרעיון.

גב' תמי בר מאיר: אני יכול להגיד לך שהיום אני... הייתה לי פגישה עם כמה מ...
ביישובים, והם התלוננו שהם לא יכולים להגיע להצגות או לאירועים במועצה, כי אין להם איך. אין
להם רישיון,

מר דודי אלון: אני אומר, אבל זה אירוע פנימי שהוא לא כביכול קלאסי תחבורה
ציבורית, יכול להיות שהמועצה גם צריכה...

גב' תמי בר מאיר: המועצה היא לא...

גב' דנה אדמון: איך אמורים להתנייד בתוך המועצה?

גב' תמי בר מאיר: כן, איך?

מר אמיר פלג: זו לא הייתה המטרה, להתנייד בתוך המועצה?

גב' דנה אדמון: הנוער חייב פתרונות כאלה.

מר דודי אלון: זו מטרה חשובה.

גב' דנה אדמון: הגיל השלישי חייב את הפתרונות האלה, זה...

גב' תמי בר מאיר: נכון.

מר דודי אלון: אני אומר, יכול להיות, שמה שבעצם אתם אומרים, שחלק מהטיוב
קווים, או מהקילומטראז', או מבנק התשומות שהחוצה, שווה שנשקיע בו יותר פנימה, ואז בעצם

איזשהו מיניבוסים יותר...

גב' דנה אדמון: בסוף החוצה משרת מי שיוצא לעבוד בחוץ, בעיקר, ואנשים שלא גרים במועצה. אז יוצא שאנחנו מטייבים בשביל...

מר דודי אלון: אז אני אומר, אני לוקח את זה כחלק מטיוב הקווים. זה להגיד – יכול להיות שחלק מההסתכלות הפנימית שלנו, יש יותר משקל, ואיזשהו קו פנימי על חשבון עוד יציאה החוצה, כי זה משרת ותיקים, נוער וכדומה.

מר אדוארד קוברסקי: דודי, עד שתים עשרה, כל ה... לא אוטובוס גדול, שני קווים,

מר גדי ירקוני: יכול להיות.

מר דודי אלון: יש שתי מועצות אזוריות ב ארץ, רמת הגולן ואילות, שהם הזכיינים של התחבורה הציבורית של המועצה שלהם, והאוטובוסים הם דו שימוש. אנחנו עוד לא שם, אבל...

מר חנניה אוקרט: למה ההיגיון הזה של טיוב הקווים, לא חל על אוטובוס שיוצא מהחלוציות לירושלים?

מר דודי אלון: גם חל.

מר חנניה אוקרט: מפסיק להיות?

מר דודי אלון: אני לא זוכר מה ההחלטה הספציפית על הקו הזה, אם נכון, לא נכון, מה המשמעויות שלו. אבל,

מר שמיל בלברמן: בחיים הוא לא ייפסק,

מר דודי אלון: אין קשר פה לעניין הזה.

מר שמיל בלברמן: מי ייתן לזה בכלל יד?

מר חנניה אווקרט: הקו הזה ממשיך לעבוד פעם בשבוע?

מר שמיל בלברמן: למה שיפסיק?

מר אמיר פלג: למה 379 מפסיק?

מר דודי אלון: אני חושב שכן. אני חושב שזה נכון, אני לא יודע, זה עם שר התחבורה

צריך לבדוק, שבסוף ירושלים זה גם יעד שהרכבת אליו היא לא ממש קצרה, מבחינת האזור. אנחנו לא הציר של רכבת ירושלים. אולי זה נכון שיהיה קו. אני...

מר חנניה אווקרט: רגע, הוא אוסף גם את התושבים כבר?

מר דודי אלון: בטח.

מר חנניה אווקרט: נכנס למועצה?

מר דודי אלון: בטח, הוא עובר במסוף מגן, ברור.

מר שמיל בלברמן: חבריה, קחו בחשבון שבעתיד הקרוב האוטובוסים לא יכנסו לתל

אביב, צריך לקחת את זה בחשבון.

מר דודי אלון: עוד שאלות?

מר גדי ירקוני: חבריה, אנחנו צריכים למקד את הדיון. סליחה,

מר דודי אלון: הם סיימו. עוד שאלות?

מר חנניה אווקרט: כל הקווים הפנימיים שעושים ביישובים, זה מעגל לתוך המועצה?

מר דודי אלון: נכון.

מר חנניה אווקרט: כמה כאלה יש, סך הכול?

מר דודי אלון: יש לך שלושה קווים, ארבעה. הם מסונכרנים, הרי, כדי לצאת מפה,

כדי להגיע גם לרכבות. הרי הכול בסוף מסתנכרן. מן הסתם, ברגע שאתה מצמצם ברחוקים, אתה

מגדיל את הקצרים, ואתה מייצר גם בתוך היישובים עוד איסופים.

יש עוד עבודה גדולה לעשות בטיוב, אבל יש פה, אנחנו באמת מביאים את הדיון העקרוני, ואומרים –

הגיע הזמן שנייה רגע להסתכל רחב, ולהנגיש את ה... הרי המדינה הולכת לרכבות, היא לא הולכת

לאוטובוסים ולא למסופים אחרים. אנחנו צריכים להתאים את עצמנו לשמה, זה הכול.

מר חנניה אווקרט: הקו שיוצא מפה לאופקים, או מפה לאשקלון, מסונכרן עם

היישובים?

מר דודי אלון: ועם הרכבות.

מר חנניה אווקרט: שהם לא יוצאים לפני שהם הגיעו?

מר דודי אלון:

ברור, זה חלק מהזה. טוב, תודה. בבקשה.

מר ניר ים:

אוקיי, חברים,

גב' תמי בר מאיר:

אני יכולה להגיד משהו? הנהגים, מולי, אני הרבה פעמים מסתובבת פה ויוצאת עם האוטו וזה. אי – הנהגים יוצאים מהחניה של המועצה, הם נוהגים כמו מטורפים. אני חושבת שצריך לשים את ה...

מר תמיר בוקובה:

עוד רגע יהיה רמזור, יהיה בסדר.

דובר:

איפה יהיה רמזור?

מר גדי ירקוני:

בכל צומת פה. שמיל, ייקח לך חצי שעה יותר להגיע למועצה.

גב' תמי בר מאיר:

גם מפה, וגם בצומת...

מר תמיר בוקובה:

תגיד משהו טוב, שיהיו רמזורים ויהיה יותר בטוח. למה אתה אומר את השלילי?

מר גדי ירקוני:

אני לא אוהב את הרמזורים.

מר תמיר בוקובה:

כביש אופקים,

מר גדי ירקוני:

נו כמה זמן? כל דקה אתה עוצר.

גב' דנה אדמון: מה עם נועם גל?

מר גדי ירקוני: יאללה, אישרנו את זה. תודה על העבודה. אנחנו מבינים,

גב' דנה אדמון: אף אחד לא אישור שום דבר.

דובר: רגע, אתם הולכים עם זה עכשיו? כאילו, רצים עם זה?

מר גדי ירקוני: אני מבין שיש פה הסכמה,

מר דודי אלון: הולכים לעשות עבודה של טיוב יותר מסודרת.

מר גדי ירקוני: ויעבדו עם דן בדרום, ויראו איך משנים את הכיוונים,

גב' דנה אדמון: זו לא צורה להציג דבר.

מר דודי אלון: דנה, בבקשה, אמרת – 'לא צורה להציג את זה ככה', מה את מציעה?

מה, מה צריך כרגע לעשות?

גב' דנה אדמון: אני לא הבנתי את אופן ההצגה, אני לא הבנתי לאן אנחנו הולכים, לא

הבנתי מה זה מחייב, מה ילך, מה יבוא. אני לא הבנתי, ולכן אני לא יכולה להתחבר לדבר הזה. אבל
אולי אני היחידה שלא הבינה.

מר ניר ים: אז אני אגיד בשתי מילים.

גב' דנה אדמון: לא, חבל, אם אני היחידה, אני אשב ללמוד את זה יותר טוב.

מר ניר ים: את לא היחידה, גם אני הסברתי את זה לעצמי, אני אסביר את זה בשתי מילים. תראו, א' – אם שמתם לב, נמנענו, דקה חברים, נמנענו מלקיים הצבעה ולקבל את המצגת הזאת כפי שהיא, כי יש פה פרטים, שמאוד יכול להיות שבהמשך ישתנו, יהיו מדויקים יותר. בכל הסיפור הזה, הכוונה היא מאוד פשוטה. קודם כל, הכוונה היא להסתמך יותר על הגעה לרכבות, מאשר לתל אביב, אוקיי? והדבר השני, זה לאפשר לכל תושב במועצה יותר זמינות של קווים, שייקחו אותו מהיישובים החוצה, לכיוון תחנות הרכבת. זה הכיוון. ועכשיו, הכיוון הזה, כל עוד הוא מוסכם בעינינו, אז לדעתנו זה מספיק כרגע. עכשיו צריך לעשות עבודה הרבה יותר מדויקת, קו קו, שעה שעה, נקודת מוצא, איפה מורידים, מי זה? זו כבר עבודה פרטנית. הרעיון הוא זה, ואם משהו בא נגד הרעיון הזה, בבקשה, זה בסדר גמור.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני הייתי שמחה לשמוע, כיוון שמולי הוא הכי בתוך הדבר. זאת אומרת, כולם עם האינטרס קיים, אבל מולי ממש חי את השטח...

מר גדי ירקוני: מה זה עם האינטרס הקיים? לא הבנתי. מה זה עם האינטרס הקיים?
מה אמרת?

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, שלכולנו יש אינטרס לשפר את עניין התחבורה,

מר גדי ירקוני: אה, אוקיי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל לא כל אינטרס טוב, הוא בהכרח תמיד גם יכול לתרגם את עצמו לפרקטיקה. אז הייתי שמחה לשמוע איך מולי מרגיש...

מולי: אני קצת, קשה לי עם הסיפור הזה, כי אני באמת משתמש בתחבורה

הציבורית, ולי יהיה מאוד קשה עם הסיפור של הרכבות, כי אני נוסע צפונה בדרך כלל, ואני צריך להגיע לתחנה המרכזית.

ואני, למען האמת, הבעיה שאני רואה, זה עם הגיל השלישי בעיקר, של להתחיל לרדת מאוטובוסים לרכבות, ולעלות, רק השבוע ביום חמישי האחרון, בשעה 9:00 בבוקר, כשיצאנו מפה לתל אביב, האוטובוס במחנה רעים התמלא בחיילים. נכנסנו לקיבוץ רעים, היו שם שלושה נוסעים, ששתיים מהם היו צריכות להגיע לנמל תעופה, לא עלו כי לא היה מקום. לבארי, קיבלו אישור מהבקרה של דן בדרום בכלל לא להיכנס, אז אנחנו נצטרך לראות איך...

מר דודי אלון: זה רק עוד מחפש את העניין, שהתחבורה הציבורית הפכה לשרת רק את חיילי צה"ל.

מולי: לא רק.

גב' דנה אדמון: זה לא אומר שצריך להוריד אותה.

מר דודי אלון: לא, בוודאי שלא, אבל...

גב' דנה אדמון: אבל זה ש... אני אומרת, אנחנו, העבודה הייתה צריכה להיות עבודה של תגבור, ולא חלופות. לא להתייחס ל... הזה, ללחוץ עוד, כדי שיהיו עוד זה, כרגע יש המון קווים שהם מלאים, לא נכנסים. היום בבוקר הבת שלי לא הגיעה לבית הספר, כי דן בדרום לא עצר, אחרי שהיא הגיעה... זאת אומרת, היא הייתה צריכה לנסוע בדן בדרום, עבר ולא עצר.

מר תמיר בוקובזה: כי הוא היה מלא?

גב' דנה אדמון: לא היה מלא. זה קורה כל יום. כל יום. יש בעיה קשה עם התחבורה הציבורית באזור, לבני הנוער אין אפשרות להגיע מיישוב ליישוב, לגיל השלישי אין אפשרות להגיע

מיישוב ליישוב, וכל מה שאנחנו עושים פה, זה לנסות לחזק את החוסן הקהילתי, לייצר פעילויות משותפות, זה משהו שאין לו פתרון בעבודה הזאת.

מר דודי אלון: אני פה חולק עליך, כי חלק מהדרך לאפשר יותר נסיעות בתוך היישובים, זה גם בטיוב הקווים, החיצוניים. או הרחוקים האלה, או אלה, יכול להיות שבכלל יגידו – לא צריך בכלל לתגבר החוצה, בואו נתגבר רק פנימה. אבל אנחנו צריכים מנדט מהמליאה, בעצם בכלל לפתוח את זה ולהגיד – שנייה, אנחנו לא מה שהיה פה 20 שנה, שלושים שנה. יש אוטובוס לבאר שבע, אוטובוס לתל אביב, יש את הפנימי, אנחנו צריכים את המנדט...

גב' דנה אדמון: אתם לא צריכים מנדט, כי אנחנו לא מצביעים על שום דבר. אתם פועלים, עשיתם חלופות וזה, אין פה שום רצון במנדט.

מר דודי אלון: מתישהו נצטרך להביא החלטה, וחשוב לנו להראות, קודם כל, את הסקר הראשוני שנעשה, מה התושבים, לא רק...

גב' דנה אדמון: לא ראינו את הסקר.

מר דודי אלון: הראיתי מקודם.

גב' דנה אדמון: לא הראית, העברת את הדפים.

מר דודי אלון: הוא אצלכם כבר חודשיים שלושה.

מר דורון צמח: הוא היה בהזמנה לישיבה.

גב' דנה אדמון: בסדר, אבל הוא לא הוצג.

מר דודי אלון: בסדר, אפשר לחזור אליו. הסקר הזה, בסופו של דבר, נתן תשובה מאוד ברורה, שהיום אנשים מדירים את עצמם מהתחבורה הציבורית, כי היא לא מספיק זמינה, והיא לא מספיק מסונכרנת לרכבות. אמרו 600 ומשהו תושבי אשכול – אנחנו רוצים יותר סנכרון וחיבור לרכבת. הלכנו עם המסקנות האלה למשרד התחבורה, הם הביאו מספר אלטרנטיבות, לנו היה חשוב לבוא ולהציג את זה פה, ולהגיד – חברים, אנחנו עכשיו הולכים לעבודה מסודרת, עם משרד התחבורה, כדי להביא מתווה של טיוב הקווים של אשכול. זה כל הסיפור.

גב' דנה אדמון: האמירה שלי היא שבעיניי צריך לפעול,

מר דודי אלון: פנימה.

גב' דנה אדמון: לא. בעיניי צריך לפעול לתגבור, לא לטיוב.

מר דודי אלון: זה תמיד נכון בכל דבר.

גב' דנה אדמון: צריך לפעול חזק, קודם שם, לפני שאנחנו מוותרים על קווים, כמו 379 שהוא קו מאוד מאוד שימושי פה, עבור התושבים, גם מי שנוסע לאשדוד, לצורך העניין, לא צריך להיכנס לתוך תל אביב איתו, זה קו שהוא בשימוש מאוד קבוע. הרבה פעמים, תושבים עולים עליו, רוצים לעלות עליו, ואין מקום. פשוט ממשיך לנסוע. ואני חושבת שקודם צריך, סבבה, באמת נהדר, עבודה אסטרטגית, יסודית, סקר והכול. אבל קודם כל, מה שקורה כרגע, הוא – הקווים הקיימים לא מתפקדים כמו שצריך. לא עוצרים, מתמלאים, את זה קודם כל צריך לפתור.

מר דודי אלון: ואל מול קווים ריקים שמסתובבים הלוך ושוב, ונוסעים בשעות לא

שעות לבאר שבע ולמקומות, בלי אף אדם.

גב' דנה אדמון: מעולה.

מר דודי אלון: אז זה בדיוק המקום להביא ולתגבר את מה שצריך, דרך הבנק הזה, זה בדיוק העניין.

מר דורון צמח: רגע דודי,

מר דודי אלון: דורון רצה להגיד משהו, ונסגור.

מר דורון צמח: אני רוצה רגע להתייחס,

גב' דנה אדמון: לא לפגוע בעורק אחד שהוא הראשי, 379?

מר דורון צמח: דני, אני בזכות דיבור, תודה. אני רוצה להתייחס, בסופו של דבר נעשה פה סקר שהקיף 600 אנשים שהיה אכפת להם וענו, אני מצטער שאני לא קיבלתי, אז גם לא ענית, שזה מה שהם אמרו. יכול להיות שיש פה דעות אחרות, אבל אנחנו לוקחים 600 אנשים, אני קראתי את הסקר, כי הוא התפרסם בהזמנה לישיבה.

גב' דנה אדמון: גם אני קראתי אותו, כשפרסמו בפעם הראשונה.

מר דורון צמח: בסדר.

גב' דנה אדמון: אני לא זוכרת כלום.

מר דורון צמח: רגע, סליחה. הוא היה מאוד ברור. אני רוצה להגיד מה קרה בבארי,

ל-379, מאז שבארי עושים הסעות פנימיות לרכבת – הוא מת. רק הפיליפיניות, לפעמים. יש לנו נסיעות לרכבת, נכון שהן זמינות והן נוחות, כי אני לא צריך לעבור את כל היישובים ולהגיע לרכבת, זה רכב שיוצא מבארי, סליחה רגע,

גב' סילביה גרין: יש לכם רכבים שאפשר ל...?

מר דודי אלון: עזבי רגע מי עושה את ההסעה לרכבת.

מר דורון צמח: אני רק מנסה להגיד מה קורה כשיהיו שאטלים לרכבת. קו 379, בעצם, בבארי, לפעמים היו עשרות אנשים שעומדים בימי ראשון, חיילים וסטודנטים והכול. הוא מת, אנשים נוסעים דרך הרכבת. זה יותר נוח ברכבת, היא תמיד לוקחת אותך,

מולי: לא נכון מה שאתה אומר, אני לא יודע על סמך מה אתה אומר את זה. אין מצב שאני עולה, נוסע באוטובוס ולא עולים אנשים מבארי.

מר דורון צמח: אני לא אמרתי שהם לא עולים, אבל הוא כמעט מת. היו עשרות אנשים, ואין, זה לא קיים היום כמעט.

מר דודי אלון: טוב, זה דבר שצריך להיבחן תוך כדי תנועה, ולראות את התוצאות שלו ואת האפקטיביות.

מר דורון צמח: לא, אני מדבר על שאטלים פנימיים שלנו. אתה יודע מה זה 58? זה לוקח לו שעה ומשהו להגיע לנתיבות,

מולי: נכון.

מר דורון צמח: כי הוא נכנס לכפר מימון והוא נכנס לשקדה, ב-58 אף אחד לא עולה.

מולי: זו הייתה בקשה של חיים ילון, כשהיה ראש מועצה.

מר דורון צמח: של מי?

מולי: חיים ילון, כשהיה ראש מועצה, ביקש את הקו הזה, 58.

מר דורון צמח: אני לא אחראי עליו.

מר דודי אלון: טוב, חבר'ה, תודה רבה. נועם?

מר גדי ירקוני: לפניי, לא אשם.

מר דודי אלון: דרך אגב, לפני שנועם מתחיל, זו ההזדמנות באמת לעבודה טובה, של ועדה שהיא לא ועדת חובה שקמה מתוך המליאה, עם נציגי ציבור להציג את כל מה שהיו, עשו עבודה, הנה דוגמא טובה איך ועדה מתוכנו, יכולה באמת גם להשפיע וגם להביא סדר יום, וגם להוביל אותו. וכל הכבוד.

מר נועם גל: טוב, ערב טוב.

רויטל דג'אווי בן יעקב: שנייה נועם, סליחה. הציבור יכול לראות את הסקר? איפה?

גב' דנה אדמון: מראים באתר המליאה?

מר דודי אלון: שמנו את זה לדעתי, אבל אני...

רויטל דג'אווי בן יעקב: סקר, אם הציבור רוצה לראות את הסקר.

מר גדי ירקוני: יהיה באתר.

מר ניר ים: הסקר הוא,

מר דודי אלון: אפשר לפרסם אותו, אין שום בעיה.

מר ניר ים: הוא צמוד כרגע למליאה. זאת אומרת, הוא בא כחומרים, כרקע

למליאה הספציפית הזאת.

מר דודי אלון: אין לנו בעיה לשים אותו באתר המועצה.

גב' דנה אדמון: אבל זה באתר.

מר ניר ים: אין בעיה.

מר השי רובין: יש לי פה שאלה, רגע, לפני שעוברים לסעיף הבא. יש לי שאלה, כמה

מתוך ה-600 משתתפים בסקר הם בעלי רכב פרטי?

מר דודי אלון: הייתה שם שאלה אם אתה משתמש,

מר השי רובין: ומה המצב?

מר דודי אלון: אני לא זוכר את התשובה, אבל היא הייתה בדגש לכאלה שמשתמשים

בתחבורה הציבורית. לא לכאלה... זה היה מכוון אליהם. העברנו את זה גם בבני הנוער, העברנו את זה בכל הערוצים.

מר השי רובין: לדעתי הסיפור של... כל עוד רכבת ישראל, ועוד כל מיני דברים, לא

יגיעו לרמות שיכולות להחליף את המצב הקיים, אסור לנו לקחת את זה ולעשות את השינוי הדרמטי הזה.

מר דודי אלון: אוקיי, גם גישה.

מר השי רובין: להתכונן וזה, הכול נחמד. אבל זהו.

7. ועדת נוף מועצתית

מר נועם גל: טוב, ערב טוב. אנחנו רצינו להביא את התוצרים של הוועדה, או

תוצרי ביניים מנובמבר – דצמבר, על מנת להספיק לשים את זה כשורה בסעיף התקציבי, כפי שכולנו יודעים, מה שבסופו של דבר לא מגיע...

מר טל בורנשטיין: איזו ועדה?

גב' דנה אדמון: ועדת נוף מועצתית.

רויטל דג'אווי בן יעקב: סעיף 7.

מר נועם גל: שום דבר לא יישאר בסוף בלי פתרון, אני מסביר מתי התכווננו, על

מנת שזה יופיע כשורה תקציבית, מאחר ומה שלא מופיע כשורה תקציבית, ונכנס לבסיס התקציב, זה

נייס טו האב, אבל בסופו של דבר, זה לא מתקבע משהו להמשך. מה שהביא אותנו להקים את הוועדה,

דובר: מי זה אותנו?

מר נועם גל: אם יחסר לך משהו,

מר טל בורנשטיין: איזו ועדה? אנחנו הוועדה, איזו ועדה?

מר גדי ירקוני: אבל תן לו לדבר.

מר נועם גל: אני מבקש, תנו לי חמש דקות לדבר.

מר טל בורנשטיין: ניר, לא מבינים מה הוא אומר.

מר נועם גל: חמש דקות לדבר, ואחרי זה אני אתן לך, אם פספסתי משהו, אני

אשמח מאוד. חמש דקות, בסדר? אתם מכירים אותי, אני לא דברן גדול.

נמשיך, אני אנסה להמשיך. ניסינו להעביר את זה, זה הסיבות. הסיבות שהביאו אותנו להקים את הוועדה,

מר ניר ים: ... לשבת בצד הזה של האולם, תחזור לצד השני.

מר נועם גל: מה שהביא אותנו להקים את הוועדה הזאת, זה פשוט צעק לנו וכאב

לנו. גם העוולות שנעשו, גם לדוגמא כשסללו את התשתיות ואת הכביש לחלוציות, הרס והשמדה של מרבצי אירוסים ותוואי נוף ואת הפספוס שהרגשנו בחלק הראשון של ההקמה של 232, לנסות לזנב

בקטע שכרגע סוללים, ולנסות להשפיע לעתיד, מצד אחד. מצד שני, מכל מיני דברים, שכפי שאנחנו נוסעים לאורך כביש 232, בעיקר מצומת מבטחים צפונה, או מהצומת לכיוון אורים – צאלים, בצידו הדרכים, זה פשוט... אין לי בדיוק מילים להגיד את זה, אבל אנחנו כמועצה שמנסה לרומם את נושא התיירות, את הנראות, את המסבירות פנים, אנחנו לא שם.

ולכן, הקמנו את הוועדה לתכנון נוף מועצתי. יצאנו בקול קורא, ומי שכרגע מרכיבים את חברי הוועדה הזאת, אם אורן, שהוא אדריכל נוף, ותמיר משדה יצהר, הוא פשוט בישיבה במושב היום, ויאן שהוא אדריכל נוף.

יש לנו את אושרה ודליה, שהיא פה לשמחתי, שיש לה חלק גדול בכל התהליכים ובחומר ובמצגות כמובן. דודי, מור המזכירה הנפלאה שלו, ואני.

יש לנו כמה מטרות להצגה, לפני שאני נכנס למצגת. המטרה הראשונה היא, כמובן, לחשוף את הדברים שאנחנו יודעים עד עכשיו, לאן אנחנו הגענו ולאן אנחנו מתקדמים. המטרה הלא פחות חשובה היא, בסופו או לקראת, בסוף המצגת, שקף 18, אל תדאגו, אני לא אעצור על כל שקף, חלק מהם נרפרף, זה הנושא שכתוב שם – עקרונות לתכנון נוף מועצתי. מה הכוונה? הכוונה היא, שזה יהיה חלק מתהליך בתכנונים במועצה. אם הולכים לתכנן כיכר, אם הולכים לתכנן אזור תעשייה, אם הולכים לתכנן מה שלא יהיה בתחום הנופי, שיהיו חייבים להתחשב בעקרונות שאנחנו נגיע אליהם גם... מופיע אצלכם במצגת, אבל נעמוד עליהם, נחזור עליהם ב-18.

המשמעות שהמליאה תצביע על העקרונות בתכנון עתידי במועצה, או בעבר מה שאני מנסה לשקם, זה שזה מחייב, בטח את אנשי המועצה, כי אנחנו באים ולדוגמא... או לא משנה מי שלא יהיה, לקח יוזמה לשיפור, להוסיף, אם זה גן שעשועים, מה שאתם לא מעלים על דמיונכם, שזה יצטרך להתכתב עם העקרונות האלה לחייב. או לדוגמא, כמו בניין, בסופו של דבר הוא מגיש טופס 4, אני מקווה שברשימת הטיוב, נתייחס להתייחס לאישור או לנושא של ההמלצות, כפי שנציג בהמשך, וזהו, זה הדבר הנוסף.

ובסוף, עוד בקשה אחת שאנחנו נביא להצבעה, זה הנושא של תקציבים, ודודי אולי יש לו רעיונות, מאחר והגשנו כבר את התקציב, מאיפה כן נשלם חלק מה...

בחלק של מפעל הפיס שמציגים, יש שם חלק...

מר דודי אלון:

מר נועם גל: נכון, אז זה גם תקציבים, כי בסופו של דבר, לא נצליח להתקדם עם התהליך.

טוב, אני אעבור ככה ברפרוף, זה הרקע לתכנון, ואת כל הדברים... דליה, אם את רוצה, אני... אפילו להתפרץ, You're most welcome,

דליה: כל הבמה שלך, אם לא תסתדר, אני פה, אל תדאג. אבל אני רק בשביל...

מר נועם גל: אל תדאגי, לא הייתי מתחיל בלעדייך. הרקע לתכנון, המועצה מתחלקת לשטחים חקלאיים, עם מסדרונות אקולוגיים. אנחנו בתוואי נוף שונים על פני המועצה. אם ניקח את זה מצפון לדרום, או מכל כיוון שלא ניקח את זה, אנחנו באזורי נוף שונים, ואנחנו יכולים לעבור על זה.

אני פשוט רוצה לרוץ על המצגת, על מנת להתקדם, יש לנו מפה של יחידות הנוף, אם זה חולות... צאליס, חבל שלום, וכפי שאתם יודעים, יש לנו בצפון את ביתרונות בארי, כל המועצה היא מורכבת מפסיפס רב של תוואי נוף, ויחידות נוף שונות.

כשאנחנו התחלנו להתכנס לתכנון של הוועדה, הבעיה העיקרית שלנו הייתה במה לא לעסוק. זו לא וועדת גינון, זו לא ועדה שעוסקת ב... יורדת לרזולוציה הנמוכה, וכשניסינו להתמקד, אוקיי, מה אנחנו כן רוצים, אז יש לנו כמובן את הנושא של שטחים פתוחים, ויש לנו את הצירים הראשיים, שאנחנו ניסינו להתמקד, לפחות בשלב הראשון, בנושא של 232, וכבישי הרוחב, לנסות לנתח אותם, ועל פי זה, לגזור מהם כל מיני דברים, ולראות איפה אנחנו יכולים לעשות, ולנסות להשפיע. אם אנחנו לוקחים את החלק הראשון של 232, את הרחבת הכביש עד פתחת שלום, למעשה שמה אנחנו כבר נוכל, אולי בדיעבד, לנסות לתכנון נוף המועצתי, שיתכתב עם העקרונות שאנחנו מדברים.

הקטע של מצומת שלום, או מניר יצחק עד צוחר, ובעתיד צפונה, איפה אנחנו כן יכולים להשפיע, וכמובן, בלי לעכב כרגע את העבודות, לא נעצור את מע"צ ונגיד להם – תיכף, תיכף, רק שנייה אחת,

אנחנו רוצים שפה יהיה פלפון ורוד, במקום אשחר או What ever.

אנחנו ניסינו להיפגש עם נציגי נת"י ולשמחתנו, הצלחנו להיפגש עם האדריכלים שזכו בתכנון הנוף. נת"י מוציאה את זה לאאוטסורסינג, לתת למשרדי אדריכלי נוף שזוכים במכרזים, הם די הופתעו מזה שיפה, זה מאוד עניין אותם, שהמועצה רוצה להתעניין, ומנסה להשפיע.

היה לנו שיח מאוד פורה איתם, הם קודם כל שמחו לזהות שיש מעורבות של המועצה – תושבים, והקשיבו לנו. בקטע הזה, מה שכרגע עושים, יש שני מעברים תחתיים שחוצים את 232, שמבחינת הצלקת הנופית, או מבחינת מה צריך לעשות שמה, יש המון עבודה.

ככל שאנחנו נכנסנו יותר ללמוד את הדברים, רק בצירים הראשיים, גילינו, לפחות אני גיליתי כמה אני לא יודע – מה זאת אומרת, מה זה זכות הכביש, מה נת"י משפיע, מה ממרכז הכביש זה בתחום איסופו, או בתחום אחריותו? מה הוא עושה? מה הוא לא עושה? מה משולי הכביש, עד איזה מרחק, זה באחריות המועצה, ובאיזה מרחק מהכביש, המועצה, זה באחריותה, באיזה מקום היא יכולה להשפיע, או באיזה מקום מעבר לזה, היא יכולה להפעיל סנקציות או מנופים כלשהם.

אם, עוד פעם, אני חוזר, תציירו לכם את הקטע מצומת מבטחים צפונה, או מאמרת, הצומת לכיוון אורים. איפה המועצה יכולה להשקיע, כי יש שם אסופה של ג'אנק נוראי לאורך, איפה אנחנו יכולים, מה זה בתחום האחריות שלנו, איפה אנחנו יכולים להשפיע, ואיפה להפעיל מנופים.

חלק גדול מהיוזמה צמחה, כי היו ביצועים ויוזמות מקומיות, שבכירות שעשו תוך כדי, נחתו שם יוני שלום, ובלוריות של סברסים נשתלו לאורך הדרך, ואפילו פה במועצה, היה איזה מונומנט גדול כזה של אשכול ענבים, כשתהיתי משהו, אז באחד הדגמים שהילדים של בתי הספר עשו, הוא הסביר לי – מה זאת אומרת? אנחנו מועצה אזורית אשכול, תראה איזה אשכול אתם. תהיתי איפה המחנכים שלהם, אבל זה רק להסביר לי כמה הדברים לא התכתבו עם השטח, או עם למה אנחנו מתקדמים.

כשאנחנו נכנסנו לנושא של שבילים, להצביע כמה הדילמה היא מורכבת, שרת התחבורה, לא הנוכחית, הקודמת, החליטה שלאורך כל כבישי ושבילי הזה, צריכים להיות שבילי אופניים. אמרנו – וואלה, על הכיפאק, בואו עכשיו נתחיל בתהליך הזה, בואו ננצל הזדמנות, בואו נרוץ עם תוכניות, יהיו לנו תוכניות, נוכל לבוא למשרד התחבורה ולהגיד – הנה, יש לנו תוכניות מאושרות, בואו תתנו לנו, נתחיל לעשות את זה, לא משנה אם זה מצומת אבשלום עד קצה החלוציות, או מצומת מבטחים, או לאורך 232, יש לנו דוגמא טובה ויפה שאנחנו עושים לאורך... כשאנחנו נוסעים לאופקים. ואז זה

התחוור לנו, אוקיי, מה המרחק של שבילי האופניים מהכביש? של מי השטח הזה? שינוי, בקיצור, הביורוקרטיה היא מאוד מאוד מאתגרת, על מנת לנסות לממש, לעשות דברים שלכאורה הם כמעט מתבקשים, ואמורים לשדרג אותנו מאוד במועצה.

אז במה להתמקד? עוד פעם, יש לנו כאן את אזור מוקדי הפעילות, לא נחזור עליהם, אם זה הבשור, אם זה דרך השדות, אם זה מרכזי היישובים, אם זה אזור החלק הצפוני.

דוגמאות שאנחנו, אחרי זה, ננסה להתייחס, הצומת שאנחנו רואים פה זו צומת מבטחים, והצומת שאמור להיות הצומת של אזור התעשייה המרכזי, העתידי של המועצה. איפה אנחנו משפיעים, איך יכולים לעשות ולקדם את הדברים.

זהו, אז אנחנו ניסינו להתכנס לפעולות מנחים לתכנון הנוף המועצתי. הגיבוש של העקרונות שתיכף נגיע אליהם, וההתייחסות של הוועדה לתכנון, כפי שאמרתי שהתייחסו אלינו יפה, באמפטיה. אני לא יודע כמה הצלחנו להשפיע, אני מאוד מקווה שההשפעה שלנו, היא תהיה מכתובה לשלבים הבאים עלינו לטובה, של התכנון. הנה, והגענו לדברים הקריטיים, ואנחנו כן נעבור סעיף – סעיף, זה העקרונות המנחים לתכנון נוף מועצתי, שעליהם, כפי שצינתי בהתחלה, אנחנו נבקש שיצביעו בהמשך.

1- שיעשה שימוש בצמחייה חסכונית במים, במיוחד אחזקה וגננים, ושיש עליה מידע וניסיון מצטבר, הגן הבוטני בניר עוז, או מקומות אחרים. יש לנו המון המון ניסיון במועצה של הדברים האלה, רק הם חוננים במקומות שאנחנו צריכים לדעת לשאוב ולהשתמש ולמנף אותם.

יעשה שימוש בפרחי בר... על פי אזורים גיאוגרפיים. עוד פעם, לא לערבב בין הזה.

יקבע אחוז פרחי הבר מתוך סך הצמיחה, יתוכנן צל לאורך שבילי הגזרה ושבילי האופניים... גם זה, איזה עצים נכון לעשות, ואיזה לא, אם פיקוסים זה העץ האופטימלי ללכת מתחתיו? לא בטוח, אבל אני לא מביע דעה מקצועית, אלא הדעות המקצועיות יצטרכו להתחשב בהמשך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: יש לי שאלה.

מר נועם גל: התכנון הנופי... שאלה?

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני אחכה.

מר נועם גל: התכנון הנופי יהיה בהלימה למתווה הנוף ולבתי הגידול ה... נתתי בהתחלה שאנחנו עם אזורים שונים לאורך, במרחב המועצה, צריך להתייחס ולהתחשב, כל אזור רלוונטי פה. נעשה שימוש במים מושבים.
ה... הנופי, צריך להיות בהלימה לתבנית ולתוכניות משרד התיירות לנגב, בקיצור, זה צריך להיות ברוח טובה, והנגב הפורח וכו', תוך כדי.
לשקול שימוש בעצי מאכל, כן או לא, זה פתוח.
תינתן התייחסות לטיפול בצמחים פולשים המצויים בשטח. זהו, מסמך,

מר גדי ירקוני: מה יינתן? מה זה?

מר נועם גל: מה זה?

מר גדי ירקוני: מה אמרת? מה יינתן?

מר נועם גל: אמרתי, שתכנון ההתייחסות לטיפול בצמחים פולשים. יש, מגיעים צמחים...

מר גדי ירקוני: כן.

מר ניר ים: שיטה.

מר נועם גל: שיטה לדוגמא,

מר גדי ירקוני: יש הרבה.

מר נועם גל: השיטה זו דוגמא בוטה, אבל יש הרבה דברים שאנחנו יכולים לעשות עוד בראשיתם, כשמזהים אותם, לא לתת להם להגיע למצב של השיטה. זהו, מסמך העקרונות... וכל הליכי התכנון של המועצה, ... בציבורי, בין היישובים.

רויטל דג'אווי בן יעקב: מחשבה לעצי מאכל... מה? איזה...?

מר נועם גל: אני אמרתי, עוד לא קבענו, אמרנו לשקול לעשות,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני שואלת מאיפה המחשבה על עצי מאכל? כי אני חושבת מהכובע שלנו, הוועדה לאיכות הסביבה, שפרי נרקב הוא מקור לזבובים.

מר נועם גל: יפה. זאת אומרת, כל ההערות האלה נכונות. אמרנו, לשקול לעומת דברים אחרים, שאנחנו אומרים להתחשב. זאת אומרת, לשקול אם זה נכון או לא נכון, אם נוסעים לאיזשהו גן בוטני באיזשהו מקום, אם כן או לא, יכול להיות שזה... זה לשקול, זה לא משהו מחייב. כל שאר הדברים, הם בהחלט... אייל מצטרף אלינו, חבר הוועדה. יש עוד שאלות?

מר אמיר פלג: זה רק האמצע, אוקיי.

מר נועם גל: מה זה?

מר אמיר פלג: לא לא.

גב' דנה אדמון: סיימת?

מר אמיר פלג: היישום של זה, איך הוא נעשה?

מר נועם גל: היישום? שאלה טובה כי אנחנו אמרנו, נגיע גם בסופו של דבר לנושא התקציבי. עכשיו, אנחנו צריכים להבין, נראות – נוף – גינן, כל דבר כזה, בסופו של דבר, כפי שאנחנו חברי המליאה, יורדים לשורה התקציבית.

לכן אמרתי, הכוונה הייתה להביא את זה בין נובמבר לדצמבר, להתחיל להניע את התהליך, להתחיל לעשות את זה. זה לא, עוד פעם, צריך להבדיל את זה, בסופו של דבר זה יקרין גם על תקציב הגינן של המועצה, כי זה יוסיף כן דברים. למרות שהעקרונות אומרים לעשות, להשתדל שזה יהיה מינימום דברים שהם דורשי גינן, כמה שיותר דברים שאפשר, חוסכי מים... לא אחזור על זה, אבל זה העקרונות שניסינו...

מר דודי אלון: נועם,

מר נועם גל: כן?

מר דודי אלון: אני רוצה רק להוסיף משפט – הרציונאל הוא שכל פרויקט, קטן כגדול במועצה, שקורה בבנייה, אם זה כביש, או אם זה עכשיו מרכז בית ספר לאומנויות, או What ever, יהיה ברור שיש עקרונות שרוצים לשמור עליהם, של המרקם הסביבתי, של העצים, של הסגנון,

גב' רבקה בן ארי: מי טיפל בכל זה עד עכשיו?

מר דודי אלון: זה לא היה מוסדר.

גב' רבקה בן ארי: לא היה...

מר דודי אלון: לא היה מסמך כזה – רגע, עכשיו אני הולך לבנות בית ספר, מה

העקרונות שחשובים לנו,

מר גדי ירקוני: זה לא נכון. זה לא... זה לא נכון.

מר נועם גל: אוקיי.

מר גדי ירקוני: בגלל שבואו... אני רוצה להבדיל בין השטחים הפתוחים, לבין כל הפרויקטים שנעשים פה. לוקחים פה את פרויקט 232 שגם לו יש מתכנני נוף, ומתכנני כל זה. ובכל פרויקט, ושם באמת אולי הנושא נראה הרבה יותר פתוח, ובאמת לפעמים נושא הרבה יותר שיש לנו אפשרות שליטה.

אבל צריך לקחת בחשבון, שלא צריכים לעשות פה, זה אמור להיות גוף שנותן ייעוץ, לא מחליט. בגלל שבסופו של דבר, בכל פרויקט ופרויקט, יש אדריכל נוף שנבחר ומתאים את עצמו לפרויקט המסוים שלו.

בגלל זה, פה, יכול להיות שהפרויקט, בתי ספר, סתם אל תתפסו אותי, לא מתאים צמחים חוסכי מים, בגלל שמסיבות אחרות. פה אנחנו יותר מדברים על השטחים הפתוחים, ועל הדברים האלה שהם במרחב. והוועדה הזאת, גם מה שהיא ביקשה בהתחלה, זה לטפל במרחב הגדול של המועצה, וזה דבר מאוד מאוד פתוח.

אבל אנחנו לא, הכוונה היא שעכשיו לא בכל פרויקט שהולך להיות בשכונה כזאת או אחרת, יהיו צריכים להתייעץ איתם.

מר דודי אלון: לא צריכים להתייעץ.

גב' דנה אדמון: יש מסמך עקרונות.

מר גדי ירקוני: לא, אבל הוא לא קובע, והוא לא היה אמור להיות, חבר'ה, מסמך העקרונות לא היה אמור לקבוע מה יהיה בכל מקום. הוא אמור לתת כיוון,

מר דודי אלון: קריאת כיוון.

מר גדי ירקוני: קריאת כיוון זו לא החלטה. אם אותו אדריכל, ואותו צוות תכנון, עכשיו שבאותו אזור שהולכים לעשות משהו, זה לא מתאים התנאים האלה, אז הם יבנו את התנאים האחרים. זה לא הולך עכשיו להחליף את כל ההיגיון התכנוני לכל מקום ומקום.

גב' רבקה בן ארי: אז בשביל מה שהם יחליטו?

מר גדי ירקוני: אמרתי, לשטחים הציבוריים יותר.

מר נועם גל: רק שנייה, לפני שאני נותן את רשות הדיבור לדליה,

מר אדוארד קוברסקי: סליחה,

מר נועם גל: שנייה אחת,

מר אדוארד קוברסקי: 232...

מר נועם גל: אדוארד, יקירי, אדוארד, תקבל את זכות הדיבור, בוא ננסה לשמור על זה. אני קצת חולק על גדי. עוד פעם, יש, בדיוק מה שאמרתי בהתחלה, אנחנו נפגשנו עם אדריכלי התכנון של 232, שהם קיבלו אותנו באמפטיה רבה. אנחנו ניסינו להשפיע על דברים שכרגע בביצוע, בדגש ללא לעכב את התהליכים, ואנחנו מקווים, אנחנו רוצים שבתכנון הבא, בתיאום עם ועדת אדריכלי הנוף של הפרויקטים הבאים, העקרונות האלה יהיו מחייבים. זאת אומרת, יצטרכו להתחשב.

עכשיו, אם אנחנו אומרים על צמחים חוסכים מים, והולכים לעשות איזשהו גן בוטני, העקרונות לא

יאכפו את עצמם על המטרה שעושים את זה. צריך לבחון מהעקרונות האלה את הדברים הרלוונטיים של התכנונים העתידיים, אבל צריך לעבור עליהם. צריך לראות מה רלוונטי ומה לא. אם לא יהיה סדר, אם לא יהיו עקרונות, אז אנחנו נחזור ליונים הצחורות בכיכרות, או למקומות אחרים שאנחנו מנסים למנוע אותם.

מר דודי אלון: קח דוגמא של הקטע של ניר יצחק, לאחרונה שתלו שם אבוקדו ומטעים. תיאורטית, יכלו להחזיר גם לחלק של 232 את האשלים שיעקרו, ולעשות שם שני אשלים, זאת אומרת חבל – יש כאן נוף חקלאי כל כך יפה, טבעי, אין סיבה להסתיר אותו עם אשלים. זה בדיוק הרציונאל של עקרונות, שאתה אומר – תן למרחב עצמו גם לדבר, ולא רק לשטנצ שקיים.

מר נועם גל: נכון.

מר דודי אלון: זו המטרה.

מר חנניה אווקרט: האדריכלים של הפרויקט לא יודעים את זה?

מר נועם גל: מה זה?

מר חנניה אווקרט: רק האדריכלים שלנו?

מר נועם גל: לא הבנתי, מה השאלה? חנניה? מה השאלה?

מר חנניה אווקרט: האם אתה יכול להגדיר באיזה אזורים על ציר כזה גדול, באיזה אזור המעורבות שלנו וההחלטה שלנו, והאחריות שלנו לתחזוק, איזה אזור לא.

מר נועם גל: אתה נדרש לנושא של תחזוקה. אני מדבר כרגע,

מר חנניה אוקרט: לא, על תכנון.

מר נועם גל: נתתי דוגמא, ואני מוכן לחדד אותה – אם השלב הבא של 232, המשרד שיזכה מטעם נת"י לעשות את התכנון המועצתי, אנחנו רוצים לשבת יחד איתם, ולהעיר את תשומת ליבם... אלה העקרונות. אם אנחנו נגיע לאיזשהו, לדעתי, לפחות מהניסיון שיש לנו מהמשרד האחרון, שקיבל אותנו יותר מזרועות פתוחות, אמרו – איזה יופי שהמועצה אכפת לה. שאם הוא אומר, הגזבר, אני אומר – השלב הבא, אני מקווה שאנחנו מההתחלה נוכל להשפיע, ולבוא עם אותם עקרונות,

מר חנניה אוקרט: זה דומה, בערך, לעקרונות של הויכוח שקיים היום במדינה, האם המתווה משפר את הדמוקרטיה, או לא משפר את הדמוקרטיה.

מר נועם גל: חנניה, אמרנו בלי פוליטיקה.

גב' דנה אדמון: נועם, אתה סיימת את ההצגה?

מר נועם גל: מה זה?

גב' דנה אדמון: סיימת את ההצגה?

מר נועם גל: לא, לא סיימתי. שנייה, דליה מחכה לזכות דיבור,

גב' דנה אדמון: כשתסיימו, אני אשמח להתייחס.

מר נועם גל: תני לדליה לדבר, בבקשה.

דליה: אז ככה, מה שרציתי להוסיף, גם בעקבות הדברים של נועם, וגם בעקבות מה שגדי התייחס אליו. קודם כל, אנחנו לא באים פה עם איזושהי החלטה, אוקיי? אנחנו כן יצאנו מתוך איזושהי מחשבה, שחסרה פה איזושהי הסתכלות קוהרנטית יותר, מאחדת יותר, מלכדת יותר, שבאמת באה מתוך הבית. אנחנו כולנו גרים פה, חיים פה, נולדנו פה חלקנו, וחשוב לנו המקום הזה.

מה שאנחנו רואים בהרבה מאוד פרויקטים, וזה לא רק 232, 232 הוא באמת דבר מיוחד במינו, בגלל העובדה שהוא חוצה מועצה, אוקיי? ממש אדרת הדג של כל המועצה שלנו. אבל יש גם דברים נוספים, שימו לב, סימנו כיכרות ראשיות, סימנו כניסות ליישובים עד 232, סימנו את הכבישים הפנימיים, הארבע ספרתיים – 2211, פתחת שלום, צוחר וכו', אוקיי? גבולות, הצומת של גבולות פנימה, סימנו פה כמה דברים, עם איזושהו דירוג מסוים,

גב' סילביה גרין: שכחתם את 241...

דליה: שנייה רגע, ברשותך, וגם הבנה שצריך להסתכל על הדברים בכמה רמות ייחוס, אוקיי? הבנו שיש פה גם את הרמה האזורית, גם את הרמה של 232, וגם את הרמה היישובית, או האשכולית, אוקיי? בהקשר הזה, מה שבאנו לומר, זה שאנחנו היינו רוצים שהדברים יהיו יותר בהלימה לצביון הנופי, הכפרי שקיים פה.

אתה צודק, גם אדריכלים שיושבים על פרויקט, או מתמנים לפרויקט מסוים, דרך אגב, רובם הם מבחוץ ולא מבפנים, גם כשנבחר צוות כזה, הוא אמור לעבוד עם אנשי המקצוע, ועם האנשים שמובילים את אותו פרויקט, במועצה. הרעיון הוא, בסופו של דבר, לייצר את התוצר המיטבי עבור כלל התושבים במועצה.

עכשיו, אנחנו מדברים על המרחב הציבורי, והמרחב הציבורי הוא נחלת הכלל, והמטרה שלנו זה כן, לנסות להעצים את הדבר הזה, בהקשר של 232, יש לנו, לדוגמא, את העובדה שכדי להרחיב את הכביש, היה צריך לעקור הרבה מאוד אשלים, עצים, עצים שהיו נטועים פה, למעשה, מאז שהמועצה

הזאת קמה, ומהווים איזשהו סימן היכר, דבר שכל אחד מאיתנו, שיוצא ונוסע על הכביש הזה, רואה, חווה, וכו'.

אחד הדברים שאנחנו עמדנו עליו, זה באנו ובדקנו, הרי אתם יודעים, אני לא יודעת אם אתם יודעים, אבל בדרך כלל, בכל פרויקט שנדרש לעקור עצים, לכרות אותם, יש איזשהו, יש אישור של פקיד היערות, ויש שווי כספי מסוים.

אנחנו רצינו לבדוק, באיזה אופן, כל הכמות הזאת, המסה האדירה הזאת של העצים, אנחנו יכולים לנצל אותה חזרה פנימה לטובת המועצה, לטובת שטחי ציבור, לטובת ייעור ביטחוני, לטובת הרבה מאוד דברים, שזה יהיה באחריות מי שמבצע, באחריות המהנדסים והאדריכלים שמתכננים את 232, או מבצעים אותו, אוקיי? אבל זאת רק דוגמא.

עכשיו, דבר נוסף, כשבאים ונוטעים עצים מחדש, הרעיון הוא, למשל, לא לבוא, שמישהו יבוא ויחליט עבורנו, לפי התפיסה האישית שלו – כן, אני רוצה לנטוע שדרה צפופה של עצים כך וכך, שלא יראו את השדות, שלא יראו שום דבר. אנחנו באים ואומרים – לא, אנחנו דווקא בדעה שיש מקום לבחון, יש חלונות לנוף מ-232, שפשוט כיף לנסוע ולראות את השדות, ולראות את הנופים, ולראות את האופקים, זה אחד הדברים שמייצגים את המועצה שלנו, ומביאים לפה גם את התיירות שמתקיימת פה. אז לדוגמא, התייחסנו לעניין הזה.

זה לא חייב להיות משהו ליניארי, זה יכול להיות משהו במקבצים, שנוסיף לו גם נקודות תצפית, שנוסיף לו נקודות ישיבה, כל מיני היבטים, שלא דווקא אדריכל שיושב על כביש 232 שממונה על ידי משרד התחבורה, בהכרח חושב עליהם. הרעיון הוא להעצים את הסיפור, ולא להפחית. אז לא מדובר על החלטה, מדובר על עקרונות שאמורים לאפשר לנו לבוא ולהציג את עבודת התכנון.

מר גדי ירקוני: מצוין.

מר נועם גל: יאן, אתה רוצה להתייחס?

מר גדי ירקוני: תציג, אתה לא רוצה?

מר נועם גל: אני הצגתי אותו, אמרתי... קודם מניתי את שמו בהתחלה,

מר גדי ירקוני: כן, אבל אני לא זוכר.

מר ניר ים: יאן.

מר נועם גל: יאן הוא חבר קיבוץ במועצה.

מר גדי ירקוני: מאיפה הוא?

דליה: עין השלושה.

מר גדי ירקוני: יאן, איך אני לא מכיר אותו?

גב' דנה אדמון: אני ביקשתי להתייחס בסוף.

מר גדי ירקוני: אנחנו רק ארבעים שנה פה.

מר חנניה אווקרט: אני אומר, אולי הבנתי לא נכון, קודם כל אני מברך על זה שקמה

ועדה כזו, שכל מה שנעשה באזור צריך להיות במעורבות שלנו, שאף אחד לא מחליט עלינו. אז לכן כל העקרונות שתוסיף עוד עשרה כאלה, הכול אני מרים יד.

מר נועם גל: דנה?

גב' דנה אדמון: קודם כל רציתי לברך על העבודה, גם על העומק שלה ורוחב היריעה

שלקחתם לעצמכם. אז קודם כל, כל הכבוד.

דבר שני, התפיסה האסטרטגית הזאת, תפיסה שהיא רחבה וברורה, ומאגדת בתוכה מה אנחנו רוצים, לפני שמופעלים עלינו מנופים חיצוניים בתוך כל פרויקט ופרויקט, היא תפיסה מבורכת, ואני מעודדת אותה באופן מלא.

אני חושבת שהדברים של דליה מסכמים בצורה מאוד טובה את העניין, אני חושבת שאם אנחנו לא נתייחס לזה כעקרונות מחייבים, אז חבל על כל העבודה. העקרונות האלה הם עקרונות צפים, משהו שהוא נמצא מעל כל המרחב שלנו, ולהגיד שכל פרויקט לגופו יבחן, ואם לא, אותו אדריכל יחליט שלא, אז זה לא, אז אין שום משמעות למושג 'עיקרון'.

העקרונות האלה אמורים, באמת, לתאר איך אנחנו רוצים לראות את הנוף באשכול. אם יש דיון ספציפי כרגע פה לגבי עקרון כזה או אחר, צריך להזיז אותו ימינה או שמאלה, אני חושבת שאנחנו נכונים לדיון הזה, אבל בעיניי, אם אנחנו לא נחליט שאלה העקרונות שלנו, אז חבל על העבודה הנהדרת שלכם.

מר ניר ים: אני חושב שכל מי שדיבר דיבר יפה, וכל מילה נוספת מיותרת.

מר אדוארד קוברסקי: ניר, אני ביקשתי... ככה,

מר נועם גל: אני אומר שיש לו זכות דיבור.

מר ניר ים: סליחה.

מר אדוארד קוברסקי: מה?

מר ניר ים: דבר איתנו.

מר אדוארד קוברסקי: ... 232 יש שם אדריכלים, יש הכול, איפה השטח הציבורי של

המועצה? יש מרכזי קניות, מרפאות, הכול מוזנח. איפה העיקרון פה? איפה? על יד הסופר מזבלה

באזור התעשייה, גם בצוחר, גם אצלנו, איפה העיקרון פה ש... גם שמתכננים את הגנים... אתה אמרת ששותלים, לך תסתכל אצלנו באבשלום.

מר נועם גל: אדוארד אני רוצה,

מר אדוארד קוברסקי: ... גם מה שאתם...

מר נועם גל: אדוארד, אני אשמח לענות לך. אני אמרתי בהתחלה שאנחנו לא ירדנו...

מר אדוארד קוברסקי: 232 זה הבנת שיש שם כסף, בסדר, אבל מה עם מסביב?

מר נועם גל: אז לא, אז לכן אני אומר, ואני הדגשתי, ואני אשמח לחזור ולהדגיש, שכל המקומות שמנית, אם זה מרכזי קניות, אם זה גנים, כל מקום שהמועצה תשקיע, אנחנו רוצים שזה יהיה על בסיס העקרונות האלה. אני אומר שאין לי, לצערי, אין כאן איזה סל תקציב להגיד – עכשיו אנחנו נותנים...

מר אדוארד קוברסקי: גם בעירייה, אני הסתכלתי על כל החוברת, יש שם רק, גם אני... על צוחר ובכלל לא מדברים. יש שם יער שגם קק"ל לא אחראי, וגם... לא אחראי, והכול נופל שם.

מר נועם גל: אז אני חוזר, ואם לא הובנתי, אז אנחנו מדברים...

מר דודי אלון: זה לא דיון על גינון.

מר אדוארד קוברסקי: זה עיקרון.

מר נועם גל: לא ירדנו לרזולוציה הזאת, אנחנו בתחילת הדרך. יש המון המון מה לעשות, השאלה היא, כמובן, מאיפה לגייס תקציבים, זו כבר פרשה אחרת.

דליה: יש גם איזה שהם הבדלים שצריכים להיות ברורים. אזוארד, לשאלתך, אני מכירה אותך, בגלל זה אני עונה לך – כשאתה אומר יער, יש הגדרה של יער נטוע אדם, שזה שייך לקק"ל. יש שטחים, אנחנו יכולים לעבור על זה בצורה פרטנית, אני אסביר לך, יש שטחים שהם לא בנגיעה שלנו, הם באחריות קק"ל,

מר אזוארד קוברסקי: אני כבר יודע,

דליה: רגע,

מר אזוארד קוברסקי: קק"ל, איפה זה...

דליה: ויש שטחים אחרים, דרך אגב, כן התייחסנו לנושא של פתחת שלום, כן התייחסנו לנושא של אזור המרכז, גם בצוחר, של החורשה שיש שם ליד המרפאה.

מר אזוארד קוברסקי: ליד המרפאה בצוחר זה קק"ל, אצלנו לא,

דליה: אני אענה לך.

מר דודי אלון: זה ברזולוציה גבוהה עכשיו של עקרונות מאקרו, אתה מדבר כרגע..
אני לא מתווכח איתך,

מר אזוארד קוברסקי: אתה צריך,

מר דודי אלון: אני לא מתווכח איתך, אתה בדיון אחר של יש לנו תקציב גינן היום, איך זה נראה, מה לא נראה, אבל זה לא קשור לוועדה הזאת.

גב' דנה אדמון: שאלה, האם לוועדה הזו יש מנדט גם להגיע לנושאים האלה? או שהרעיון היה רק לייצר איזשהו נייר עקרונות?

מר נועם גל: זו שאלה יפה, ואני מתחבט איתה די הרבה, האם זאת ועדה אד הוק, איפה זה צריך לחנות עכשיו הסיפור הזה? איך להמשיך את זה? היה חשוב לי, לפני שאנחנו מגבשים את כל... קודם כל להעביר את המשוכה הזאת, לחשוף את זה לפני חברי המליאה, לאמץ את העקרונות. על פנינו, מה השלבים הבאים? אין לי לתת לך תשובה כרגע, זה אני בהחלט מתחבט,

דליה: לא, אבל יש דברים שכן החלטנו.

מר נועם גל: מה זה?

דליה: אמרנו שכן, כדי שזה יהפוך להיות מסמך מחייב, מסמך שכן יחלחל לתוך העבודה השוטפת, דיברנו על זה שזה יהיה - א' - יעבור לוועדה המקומית, וככל הנראה יוטמע כסוג של עקרונות מרחביים לאזור שלנו, ולמעשה...

מר נועם גל: דליה, לא זאת השאלה...

מר גדי ירקוני: הפה הפה, לא מביאים ככה למליאה, עם כל הכבוד.

דליה: אוקיי, בסדר. אני רק אומרת שדנו בזה.

מר ניר ים: דקה,

מר גדי ירקוני: מי דן בזה?

מר ניר ים: דקה.

דליה: דנו בזה בוועדה.

מר ניר ים: לא סתם אמרתי מקודם שדיברו יפה, וכל מילה נוספת היא מיותרת,

גב' סילביה גרין: אני רוצה לשאול...

מר ניר ים: קודם כל, תודה לוועדה. קודם כל תודה שהיא קמה, ואחרי שישים

ולא יודע כמה שנות מועצה אזורית אשכול, ישנה ועדה ציבורית, שנותנת דעתה על הנוף ועל הצמחייה, בסדר? עכשיו,

גב' סילביה גרין: אני יכולה להוסיף משהו? קודם כל, תודה שעשית את העבודה הזאת.

אני מבקשת לא לשכוח שיש גם יישובים, שהם רחוקים מ... מערבה מכאן, כמו השיר אומר, כן? יש יישובים שהם גובלים עם מועצה אחרת, שכבר כמה וכמה שנים, פשוט, לא נמצאים בכיוון של המועצה הזאת.

מר גדי ירקוני: של איזו מועצה?

גב' סילביה גרין: אני מדברת על אורים,

מר ניר ים: סילביה, תודה,

גב' סילביה גרין: אני מדברת על אורים שגובלת עם מרחבים, כאילו בשטח, שום דבר לא בא לשם, כלום.

מר גדי ירקוני: מרחבים לא שמים, או אנחנו לא שמים?

גב' סילביה גרין: לא, אנחנו.

מר גדי ירקוני: אנחנו לא שמים?

גב' סילביה גרין: אנחנו לא שמים. רק דיברנו על זה כבר כמה פעמים.

מר גדי ירקוני: לא הסכמנו.

גב' סילביה גרין: לא הסכמנו...

מר ניר ים: אחרי שישים שנות, יש לנו ועדה... איזשהו סוג של לקיחת אחריות

מועצתית על הנושא הזה. נכון אומר גדי, שלכל פרויקט שאנחנו מרימים פה, יש גם תכנון נוף שמתבצע בצורה מקצועית, אבל נקודת הקשר הזאת, החיבור למועצה, לרוח, נכון שהוא יעשה, באמת, בדרך הזו של אותה ועדה.

עכשיו, לא הגענו עדיין לרזולוציה של מי האחריות על החורשה שמקיפה את מרפאת צוחר, לצורך העניין, אוקיי? אני מניח שעם הזמן, נגיע גם לזה. זה יגיע משני כיוונים, זה יגיע – אי-מהכיוון של אנשי הוועדה, אתם ממש מפריעים, מולי. של אנשי הוועדה ש... אני מניח שזה יבוא ממספר כיוונים, קודם כל, מהכיוון של חברי הוועדה, שמטבע הדברים הם אנשי המועצה האזורית אשכול, שמסתובבים ביישובים, שעוברים בדרכים, שרואים את הדברים, ומהתובנות שלהם, ממה שהם רואים, בטח יגיעו לוועדה לדיון כדי לנסות לקדם.

אנחנו כן אמורים לחבר את הצוותים שכאן עובדים, שכאן אמונים על נושא הגינון, תודה חנניה, כמו

אותו אגף שמתעסק עם זה, וכן להיות מחובר גם לוועדה הזאת. אני מניח שתושבים, ש... בצורה שיראו דברים, יגלו אחריות, ישאלו שאלות, יציעו הצעות, לפחות יש להם כרגע איזושהי כתובת והתייחסות.

אני מניח שכל המנופים האלה, בסופו של דבר, יביאו לזה בעתיד, הנוף במועצה אזורית אשכול, יהיה יותר ממה שהוא היה עד היום, אוקיי? אז זה, באמת, דינו, לצורך העניין.

מר דודי אלון: זו התחלה טובה.

מר ניר ים: זאת התחלה טובה, ותבורכו.

מר דודי אלון: תודה רבה, באמת, לנועם...

מר גדי ירקוני: נועם, תודה רבה ולכל הצוות.

מר ניר ים: נהדר. אנחנו בדיוק בדקה שנשארה לנו, כי הבטחתי לאנשי המגרשים שבשמונה מתחילים, מי בעד לאשר את העקרונות שהציעה ועדת הנוף? 17 בעד, נמנעים? מתנגדים? אפס מתנגדים, אפס נמנעים, 17 בעד.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את העקרונות המוצעים על ידי ועדת הנוף המועצתית.

9. פיתוח מגרשי כדורגל:

מר גדי ירקוני: טוב, חברים אנחנו... בואו הנה ליד מיכל. עם מה אתם רוצים להתחיל? אני מציע שהם... אני רוצה...

גב' מיכל עוזיהו פלג: אנחנו נציג?

מר גדי ירקוני: לא, אני אציג רק את הנושא, מפני שיש לי פה קרבה משפחתית. אסור לי, אתם אפילו לא יודעים שיש לי קרבה משפחתית. עכשיו זה חידון עד הסוף, מי יגלה מה הקרבה המשפחתית שלי, אולי למיכל.

דובר: מי יודע איפה אבא שלך בילה איזה לילה לפני כמה שנים.

מר גדי ירקוני: זהו, זה אתה תגלה. זהו, אז בואו נתחיל. באמת, אני יודע שזה היה פה ואני לא הייתי, אבל אני רוצה להתחיל את הכול מההתחלה, בעצם, על שני מגרשי כדורגל, שיש קשר ואין קשר ביניהם. בגלל זה גם ביקשנו, גם ממיכל וגם משני המאמנים הבכירים שלנו, שאני חייב להגיד שאחרי שעשינו שינוי, שלוש שנים?

גב' מיכל עוזיהו פלג: סיימנו שנה שנייה.

מר גדי ירקוני: זו השנה השלישית.

דובר: זו השנייה.

מר גדי ירקוני: זה הכול? זאת רק השנה השנייה? ובאמצע השנה, זה בדיוק מתחבר למה שרציתי להגיד, שלפני שנתיים עשינו שינוי גדול, לא פשוט. אתם זוכרים שהיה הפועל?

גב' מיכל עוזיהו פלג: הפועל אשכול עדיין קיים.

מר גדי ירקוני: לא, אז איך קראו להם?

גב' מיכל עוזיהו פלג: דרך הכדורגל.

מר גדי ירקוני: דרך הכדורגל, מכבי זה כבר לא טוב, היינו חייבים להוציא מפה את מכבי, והייתה להם פעילות עצמאית מאוד מאוד מבורכת, שהמועצה ראתה את הפעילות הזאת ברוח טובה מאוד, אבל גם שמנו לב שהיא גם יותר, לא נעים להגיד, יותר טובה משלנו, וחשבנו איך אפשר לשפר את שלנו, ואחד הרעיונות שהיו, היו לקחת בעצם אותם, ולתת להם את הובלת תחום הכדורגל באשכול, מ-א' עד ת', לשני הבחורים הצעירים האלה.

אני חייב להגיד, שלא שלא היה לנו טוב לפני זה, היה טוב לפני זה, אבל חשבנו שאפשר לעשות את זה עוד יותר מקצועני, ואני יכול להגיד שאחרי שנה, בדרך כלל אנחנו לא אומרים את זה כל כך מהר, אבל אני כבר חשבתי שעברו שנתיים, אז הפיתוח הזה הצליח מאוד.

בגלל זה גם חיכינו עם מגרשי הכדורגל, והבאנו אותם רק עכשיו, בגלל שהיה לי חשש גדול, עד לפני חצי שנה, לראות באמת האם הדבר הזה קורם עור וגידים, והאם הילדים ממשיכים לבוא לחוג הכדורגל, והאם הוא באמת תופס נתח כמו שהוא צריך לתפוס באשכול.

אני יכול להגיד לכם שלהתחלה, ראינו שהוא תפס, היום יש מעל 400, תיכף אני אתן את כל הנתונים, מעל 400 ילדים שבאים לחוגי הכדורגל, מכל הגדלים, מפני שמה שמוביל אותנו זה מקצוענות, וחינוך, שהולך ביחד.

ואני יכול להגיד לכם יותר, שאני תמיד אומר להם – חבריה, אני לא רוצה פה קבוצה בוגרת של בוגרים בוגרים, בגיל שלי כאילו של בוגרים, ליד נוער זה מצוין, זה גם מה שאנחנו מסוגלים מבחינה כלכלית, אבל זה גם מה שחשוב לנו מבחינה חינוכית.

אני חייב להגיד שאני מאוד מאוד שמח, גם מהתהליך של מיכל, במרכז הקהילתי יחד עם חגית, עשו עם הקליטה שלהם, יחד עם ההם והקליטה של כל המאמנים החדשים, אלה שהיו והחדשים שהגיעו, ובאמת, הלוואי שנראה את זה כדוגמא, שאיך מועצה לא צריכה לריב עם משהו טוב, אלא צריכה לחבק משהו טוב, ובסוף היא יכולה גם לאסוף את זה ביחד. אלא שבסוף, אני רוצה שהנוער שלנו יהיה לו את הדבר הטוב ביותר.

ועכשיו אנחנו מגיעים לדיון עכשיו. לאחר ההצלחה הגדולה הזאת, לאחר שבדקנו טוב טוב, האם אנחנו לא הולכים להשקעות מוקדם מדי, הגענו למסקנה שבעצם, אני אתן את הסיכום ואני אעצור, שהם במקרה נפגשו ביחד ההשקעות האלה, אבל הן לא היו אמורות להיות מחוברות דווקא. אחת

מהן – זה חידוש מגרש הכדורגל הישן, שאני אפילו הייתי עליו ביום שישי שעבר, נכון? מתי? ראיתי את הדשא שלו, ממש קטסטרופה לעומת העלויות שהוא עולה לנו.

גב' תמי בר מאיר: הוא צועק הצילו.

מר גדי ירקוני: ממש.

גב' תמי בר מאיר: היינו שם גם.

מר גדי ירקוני: ממש. ואני, שתמיד אמרו לי כמה אנחנו מוציאים, כמה? 250 אלף ש"ח בשנה? 300 אלף ש"ח רק להחזיק את הדשא הזה, כואב הלב שאני ככה, אחרי כל כך הרבה...

גב' סילביה גרין: הפסיקו את ההשקיה כבר לפני הרבה זמן.

גב' מיכל עוזיהו פלג: לא לא,

מר גדי ירקוני: לא, זו לא ההשקיה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: הטיפול הוא טיפול נהדר.

מר גדי ירקוני: הטיפול הוא,

מר שמיל בלברמן: הבעיה היא לא השקיה...

מר גדי ירקוני: רגע, תנו לי רגע, אני אעביר לאנשי המקצוע. זה הדיון, עזבו את זה.

גב' דנה אדמוני: יש פה אנשי מקצוע, בואו ניתן להם לדבר.

מר גדי ירקוני: רגע, אני יודע שקשה לכם, עוד רגע. ואני חושב שהמגרש החדש, הוא בעצם משלים את הנושא הזה, וחבל לי שהם באים ביחד, אבל בגלל לוחות הזמנים שאנחנו צריכים להשקעות האלה, הן באות ביחד. אז עכשיו מיכל, יחד איתם.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אז אני רק אגיד כמה כותרות, ומעבירה את זה, באמת, לאור ותום. חיבור שבאמת מראה תוצאה של סינרגיה, שהשלם הרבה יותר גדול מסך חלקיו. אם הגענו בפיקים הגבוהים במועדון הכדורגל של אשכול, לפני המיזוג, ל-150 כדורגלנים, אנחנו היום נמצאים, והם הביאו איתם גם מועדון מאוד מכובד של 150 כדורגלנים, היום אנחנו נמצאים על 440, כשמדובר על כדורגל בנות, וכדורגל בנים, גם בחלוציות, גם בקמפוס המועצה. גם דברים נוספים, שהם מתקיימים במרחב הזה של האצטדיון. כמו שאתם רואים פה, כדורגל פנאי ויוזמות, על קבוצות בוגרים שמשחקים, אם אתם תלכו עכשיו אתם תראו את הקבוצות של האשכולית גם מתאמנות לקראת המשחקים של יום שישי, והאשכוליגה, מסורת של שנה שלישית ברציפות, כבר הגענו ל-210 משתתפים, המון צעירים ובוגרים, באמת ממליצה לכולם לבוא לראות. עכשיו, כשהבן של שמיל גם מתנהג יפה, ולא...

מר גדי ירקוני: לא מרביץ השנה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: לא מרביץ השנה.

מר גדי ירקוני: בינתיים.

מר שמיל בלברמן: הוא הורחק לשנתיים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: נכון, לפני שנתיים... בקיצור, אני חושבת שבאמת זאת אחת

ההחלטות המורכבות שיצא לי לקבל המיזוג הזה, חיזרנו אחריהם הרבה זמן, אבל אני שלמה עם זה ב-200%, אני חושבת שכולם צריכים, אז אני מעבירה...

מר תום רויטמן: נעים מאוד, לי קוראים תום,

גב' מיכל עוזיהו פלג: תום רויטמן.

מר תום רויטמן: תום רויטמן מיבול,

מר אור פרחי: אני אור פרחי משדה ניצן.

מר תום רויטמן: אני אגע קצת במועדון שלנו, בגדול על המועדון, שנינו התחלנו, אנחנו רואים את הכדורגל, באמת, כדרך חיים. המקום הזה, בסוף, המטרה שלו היא לתת מענה בשעות הבלתי פורמאליות של הילדים אחרי בית הספר, וזו קודם כל מסגרת חינוכית, שמה שלנו לא היה כילדים, שנינו לא גדלנו פה באזור, זה באמת שיש דרישות, ויש ערכים, ויש דברים שלנו היו חסרים כילדים, אם זה הגעה בזמן, ולבוש, ומקצוענות, ו... כי זה יש איזה שלב פה במועצה, שיש איזה גיל מאתגר, שילדים זולגים לכיוונים לא טובים. המטרה שלנו, שכמה שיותר ילדים יעסקו בספורט. המועדון עצמו נותן מענה לכל הילדים, לא אומרים למי כן ולמי לא, אנחנו בשאיפה שכל ילד, באמת, ימצא את המקום שלו. אנחנו, יש מקבץ מאמנים מכל המועצה, מניר יצחק, עין הבשור, שדה ניצן, יש מבטחים.

מר גדי ירקוני: כמה אמרתם יש?

מר תום רויטמן: תשעה מאמנים יש.

מר גדי ירקוני: חוץ מכם.

מר תום רויטמן: חוץ מאיתנו, כולל אנחנו, תשעה. יש משחקים על בסיס שבועי, כל משחק, מי שיוצא לו להגיע בין מאה ל-300 אוהדים. באמת, זה נהיה משהו מאוד מאוד חזק, לקהילה ולכולם.

לגבי היקפי השימוש, בעצם הנקודה של למה אנחנו צריכים עוד מגרש, האצטדיון הוא בפעילות מהבוקר, משעות בית ספר, עד 23:00 בערב. למשל, עכשיו מתאמנים, אחרי שאנחנו סיימנו בשבע, נמצאים קבוצות מאשכוליגה שמתאמנות ברגע זה, מאז שאנחנו סיימנו ב-19:30. לגבי האצטדיון, מבחינת הפעילות של המועדון, יש לנו בזמן נתון, וחשוב שתבינו את סדר הגודל, סביב 150-160-170, באותה שעה ילדים, זה עומס מטורף. זה כמו לעשות כיתה בבית ספר של מעל 40 ילדים. זה לא אידיאלי, זה לא נוח, זה פוגע ברמת האימון, זה פוגע, בעצם, בזמן הזה עם הילדים ולנו בעבודה. בשעות התחרותיות, אחר הצהריים, אנחנו הרי עובדים לפי ההסעות, בשעות התחרותיות יש 5 קבוצות באותה שעה.

המשמעות היא שיש שתי קבוצות שמתאמנות, שלוש קבוצות אפילו, אחת במגרש הסינטטי הקטן, שזה לא רלוונטי לקבוצה תחרותית, ועוד שתי קבוצות מאחורי השערים, שזה גם, שזה תנאים שהם מאוד מאוד לא נוחים לנו, מבחינת העניין המקצועי, ולא אפשרי לאמן 20 ילדים בחצי הקשת שמאחורי השער, מי שמכיר את המגרש.

דבר נוסף, זה המשחקי ליגה, יש לנו השנה שש קבוצות תחרותיות. המשמעות היא שכמעט, נגיד, למשל מחר יש לנו שני משחקים, יש לנו ב-15:16 משחק, ויש לנו ב-18:00 משחק. אין אפשרות, הקבוצות שמתאמנות, הקבוצות של כיתות, נגיד, ט' ו-י', ו-י"א, אין להם מגרש להתאמן בסיום המשחק.

הרבה קבוצות באזור הדרום, הן קבוצות צו פיוס, הן לא משחקות בשבת, הן לומדות עד הצהריים בבית ספר, אז אתה תמיד חייב לארח אותם אחר הצהריים באמצע שבוע. וזה קורה כל שבוע, ואנחנו בעצם נפגעים ככה מבחינת...

מר אור פרחי: כיום יש במועדון 440 משתתפים, מכיתה ז' ומטה בשכבה זה כבר באזור הבין 45 ל-60 ילדים, אם בגילים מעל זה 30/20, אז אנחנו כבר בקפיצה של כמעט 50%. כבר

מכיתה וי-חי יש שתי קבוצות לכל שנתון. מה עוד רלוונטי?

התחלנו שנה שעברה, התייצבנו על 330, השנה כבר התייצבנו על 440, והמספרים רק עולים, אנחנו פשוט לא עומדים בעומס. בשנה הבאה זה כבר יהיה 500 מתאמנים, וזה בפועל המסגרת הספורטיבית בפער הכי גדולה במועצה. אם אנחנו באזור ה-440, אז המסגרת הבאה אחרינו היא כבר באזור ה-150.

מר תום רויטמן: לגבי מיקום המגרש...

דובר: ... כל כך הרבה ילדים.

מר גדי ירקוני: הרכבים שלך, הלו, חכה.

מר תום רויטמן: לגבי למה להקים בקריית החינוך את המגרש, בעצם...

מר גדי ירקוני: אתם יכולים רגע, סליחה, על החלפת הדשא?

גב' מיכל עוזיהו פלג: תיכף מגיעים לזה. עוד רגע.

מר גדי ירקוני: אוקיי.

מר תום רויטמן: לגבי המיקום של המגרש, למה חשוב שהוא יהיה פה, בקריית החינוך?

הרי בסוף ילד מסיים בית ספר, הוא מגיע, כל הילדים כרגע הם אוכלים את ארוחת הצהריים ומתחילים אימון, וזה חלק בלתי נפרד מהלוי"ז שלהם. הם מגיעים, המאמן מקבל אותם, אוסף אותם מבית ספר, מלווה אותם להסעה. התהליך הוא בעצם נוח לכולם, יש פיזור...

גב' מיכל עוזיהו פלג: וגם מעבר לנוחות, התחשיבים הכלכליים, כי עשינו גם תחשיבים

כלכליים של המשמעות של הסעות לצוחר, הלוך – חזור, הם לא סבירים.

מר תמיר בוקובה: יש מפה איפה זה אמור להיות מוקם?

גב' מיכל עוזיהו פלג: מה?

מר תמיר בוקובה: איפה זה אמור להיות מוקם? מפה, יש כאילו ציור על מפה?

מר גדי ירקוני: לא.

גב' מיכל עוזיהו פלג: תיכף אנחנו, לא חושבת, אבל תיכף נדבר על זה. בוא נשאר את זה לסוף, בסדר? יאללה, תתקדמו, בסדר? הבא בתור?

מר תום רויטמן: גם בנושא צוחר שזה, אם כבר מיכל נגעה, המגרש בצוחר הוא לא... הוא דורש שיפוץ, שדרוג, תשתיות,

מר אור פרחי: יוצא אותו סכום בסוף.

מר תום רויטמן: הוא לא באמת במקום שאפשר להשתמש בו בצורה מסודרת.

מר גדי ירקוני: מיכל אמרה, אני רק אציין, הנסיעות אנחנו בדקנו, הן מינימום חצי מיליון ש"ח בשנה. הסעות, אם נעשה הסעות ממתחם הבשור, מינימום חצי מיליון ש"ח בשנה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: טוב.

מר גדי ירקוני: גם התחבורה.

9.1. החלפת דשא מגרש כדורגל

מר אור פרחי: נקודה אחרונה שאנחנו נוגעים בה, זה שילוב סוגי מגרשים. זה גם מתקשר להחלפת מגרש, ככה שבסוף השילוב הראוי, ככה נקרא לזה, הוא בין דשא סינטטי לדשא טבעי. אני רק, זריז, אגע ביתרונות ובחסרונות. אז בסינטטי אפשר להתאמן כל השנה, אין טיפולים תקופתיים, פחות שחיקה, ניקוז טוב ומגרש אחיד. חסרונות, החיסרון אחד הגדולים, שבקיץ גילים צעירים כמעט לא יכולים להתאמן עליו, הטמפרטורות מאוד מאוד גבוהות. מגילי 16 זה מקדם פציעות, וצריך לסרק את זה באופן תדיר. לגבי דשא טבעי – הוא סלחן לנפילות ופציעות, יותר מתאים למשחק תחרותי בגילי נערים ומעלה, שזה גילי 15-16, קצב אימון יותר גבוה, מתאים לימים חמים, זה סטנדרט של UEFA. כל מועדון שמכבד את עצמו, יש לו גם דשא טבעי וגם דשא סינטטי. אם תלכו בכל הדרום למועדונים, מועדונים יותר קטנים משלנו, בעיירות יותר גדולות אמנם, אבל יותר קטנים, לכל מועדון יש מגרש דשא טבעי ומגרש דשא סינטטי. דימונה, קריית מלאכי, שדרות, כמעט כולם יש להם...

מר תמיר בוקובזה: אפשר שאלות על הדבר הזה ספציפית?

מר אור פרחי: כן, בטח.

מר תמיר בוקובזה: מה זה אומר שאפשר להתאמן כל השנה בדשא סינטטי? בדשא רגיל אי אפשר?

מר אור פרחי: בחודש אוקטובר צריך לשתול דשא חורף, הדשא קיץ לא עומד בעומס של החורף, בחורף הוא לא גדל, ואז הכול נהיה בוץ. אז שותלים, יש ממש, כל המדינה, כל הקבוצות של ההתאחדות,

מר גדי ירקוני: רואים שאתה לא אוהד של הפועל תל אביב,

גב' מיכל עוזיהו פלג: הוא לא אוהד כדורגל, זה מעבר לזה.

מר דודי אלון: שותלים דשא חורף, אבל אז הבעיה שאתה בחורף שתלת דשא חורף, הדשא חורף השתלט, הגעת ליוני, עכשיו אתה צריך להחזיר את הדשא קיץ. אתה צריך גם לתת עוד חודשיים, זה יוצא 3-4 חודשים בטוטאל, כל השנה.

מר תמיר בוקובזה: מה זה מקדם פציעות מגילאי 16 ומעלה? לא הבנתי את זה, זה טוב או רע?

מר אור פרחי: מה?

מר תמיר בוקובזה: זה טוב שהוא מקדם את הפציעות? או שהוא...

מר אור פרחי: לא, רע.

גב' דנה אדמון: רע.

מר גדי ירקוני: הוא לא מקדם את הריפוי.

דובר: אם זו הקבוצה היריבה, אז הוא מקדם טוב.

מר אור פרחי: הדשא הסינטטי הוא יותר קשיח. התנועות, שינויים הכיוון, הדברים האלה,

מר דודי אלון: לא סלחן קוראים לזה.

מר אור פרחי: לא סלחן.

מר חנניה אוקרט: אבל באזור שלנו יש דשאים שכן מחזיקים בחורף.

מר אור פרחי: לא בכדורגל.

מר חנניה אוקרט: איזה בוץ יש כאן בחורף?

מר דורון צמח: תחשוב שכל יום עולים על דשא רטוב,

מר אור פרחי: לקטאר, רצו לעשות דשא לקטאר, ניסו בארצות הברית לייצר דשא לקטאר, שמחזיק, דיברו על זה בכל העולם, שיהיה דשא שמחזיק לכל השנה, הגיעו לקטאר, והדשא טוב, אבל זה היה דשא של קיץ, לא הצליחו למצוא דשא לכל השנה. זה המצב, שאין דשא שמחזיק כל השנה.

9.2. השקעה במגרש כדורגל סינטטי

מר תום רויטמן: לגבי הנושא השני של החלפת משטח הדשא באצטדיון, כמה נתונים. בעצם, המגרש נבנה מחדש, כשאיחדו את בתי הספר ב- 2008, ומאז הוא לא עבר שום שיפוץ של תשתית.

מהנתונים שקיבלנו ממי שמתחזק את המגרש, מערכת ההשקיה ישנה, במדרג נמוך ומצריכה החלפה ושדרוג, כמובן. והפעילות שלנו, היא גוברת כל שנה, כפי שהבנתם, ושנה, ובעצם הטיפולים הם לא מחזיקים, זה הדבר הכי חשוב להבין, שאנחנו מהר מאוד, אחרי שיחזור החורף, כל חודש אנחנו על בוץ, בגלל שימוש היתר. פשוט כמות מטורפת של משתתפים, גם של המועדון וגם מחוץ למועדון, ו...

גב' סילביה גרין: כמה מגרשים אתם צריכים?

מר תום רויטמן: עוד אחד סינטטי.

מר דני ברזילי: יש לי שאלה קטנה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: בואו, אני רוצה, כן, בבקשה.

מר דני ברזילי: קטנה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, כן.

מר דני ברזילי: מדובר על השבתה של שלושה חודשים, על מתי זה מתוכנן, ומה, אם יש אלטרנטיבה.

מר תום רויטמן: בזמן שמשביתים, לדוגמא, בקיץ שעבר, המחנה קיץ שעשינו לילדים הצעירים, א' עד ו', עשינו את זה בתנאים לא תנאים, כמות מטורפת של ילדים, בקט רגל, בפה, בשם...

מר אור פרחי: לשאלתך, זה יהיה מיוני עד ספטמבר צריך להיות. חופש גדול, ונגוס קצת בפעילויות הקיץ.

מר דודי אלון: תשתמשו בצוחר בתקופה הזאת?

מר אור פרחי: לא, ניסינו וזה פשוט לא היה, בשזרוע הקודם היינו בצוחר, וזה פשוט לא הצליח.

מר שמיל בלברמן: מיכל, שכחתם לציין שבשעות היום גם יש פעילות על המגרש.

מר אור פרחי: בבית ספר.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אמרנו, אמרנו, הם ציינו את זה קודם,

דובר: פתוח משמונה בבוקר עד 23:00.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן. אז נגענו בזה שזה דורש שיקום אחרי עשר שנים, מדובר על 800 אלף ש"ח, בסדר? ותיכף אנחנו מראים לכם את ההשוואה ממש של התחשיבים.

מר תמיר בוקבזה: שזה כולל, ה-800 אלף ש"ח, זה כולל גם החלפה של הדשא, וגם החלפה של מערכת ההשקיה?

מר גדי ירקוני: כן, כן, כן.

מר תמיר בוקבזה: הכול.

מר גדי ירקוני: הכול הכול.

מר תמיר בוקבזה: לצורך העניין, רק שאני אבין, אם אנחנו לוקחים את ה-800 אלף ש"ח האלה, שמים אותם בצוחר, זה מעמיד את המגרש גם כן,

גב' מיכל עוזיהו פלג: כאן אתה צריך להשקיע את ההסעות.

מר תמיר בוקובה: עזבי רגע הסעות שנייה, אני שואל על המגרש...

מר אור פרחי: לא, אתה צריך להשקיע את כל המסביב בצוחר.

מר תמיר בוקובה: מה זה מסביב?

מר אור פרחי: חדרי הלבשה, שבילי גישה, התאורה שם, לא נעים להגיד אבל לא תקנית. הכול, אתה צריך מאפס שם לעשות.

מר גדי ירקוני: יותר מזה, פה כבר הכינו פעם אחת את הדשא, את המקום לדשא תקני את התשתית. שם אין תשתית לדשא אמיתי. שם, אם ילכו לשם, אני מניח שירצו עוד סכום מסוים להכין את התשתיות.

מר אור פרחי: שם צריך להוציא, להחליף את כל האדמה, כי זה קוקויה, שמה זה קוקויה, זה דשא נוי.

מר גדי ירקוני: קוקויה, הלאה.

מר תמיר בוקובה: אוקיי.

מר גדי ירקוני: קוקויה זה הלא נעים הזה.

מר דני ברזילי: הדק.

מר אור פרחי: יש אלטורו וקוקויה, זה קוקויה, היותר לא נעים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני רוצה לנסות לעשות פה רגע סדר לפני שזה, כי היו כמה סוגיות

שאתם העליתם בישיבה הקודמת, שאני רוצה זה. הבקשה היא, אי – מגרש דשא סינטטי, ואישור תקציב להחליף את הדשא הקיים, בסדר?

שני פרויקטים – אתם העליתם בישיבה הקודמת, למה לא להחליף את האצטדיון כולו לדשא סינטטי ושזה ישתלם, מסכימים איתי?

מר תמיר בוקובזה: לא.

מר גדי ירקוני: לא משנה, אבל הם ענו על זה. מה זה משנה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כי עשינו תחקיר שלם להראות שזה לא משתלם, אז לא צריך לגעת בזה, בסדר.

מר תמיר בוקובזה: לא, נהדר התחשיב הזה, לא, התחשיב הזה מצוין, כי עברתי עליו, יש בו פערים נורא גדולים שאני מנסה, נגיד, לגשר עליהם ולהבין אותם.

מר גדי ירקוני: אין פערים גדולים, לא גדולים כל כך, כי תסתכל שם על ההשקעות, אם אתה...

מר תמיר בוקובזה: יכול להיות שאתה צודק, אבל בוא שנייה נדבר על זה?

מר גדי ירקוני: אם זה חשוב.

גב' דנה אדמון: לפני שאתה מדבר, ההבהרה של הבסיס, אנחנו מדברים על החלפה של המגרש איפה? החלפה, מדובר על המגרש של נופי הבשור?

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן.

גב' דנה אדמון: החלפה לדשא חדש.

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' דנה אדמון: והדשא הסינטטי, איפה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה צריך בלי שום קשר.

מר גדי ירקוני: זה מגרש נוסף. הוא יהיה באזור המועצה, המקום עדיין לא נבחר. אני אגיד לכם, יש לנו בעיות רציניות עם מקום, אנחנו נמצא מקום באזור המועצה, בגלל שתיכף לא הספיקו להגיע לזה. יש חשיבות עליונה, להם, שהמקום, הדשא יהיה קרוב לדשא הנוכחי כמה שיותר, בגלל העבודה המשותפת בין שני הדשאים, ובין חדרי האימונים ובין הכול. אנחנו בבעיה גדולה פה עם המקום, אבל זו בעיה שלנו, שנהיה צריכים לפתור אותה.

גב' דנה אדמון: וכשעושים את המגרש, עושים רק את המגרש. לא עושים את החדרים, השבילים,

מר גדי ירקוני: צריך. חדרי הלבשה, הם יגידו לך, חובה על פי התקן, מינימאלי. צריך... זה מינימאלי.

גב' דנה אדמון: התחשיבים שהצגתם לדשא הסינטטי,

מר גדי ירקוני: כן.

גב' דנה אדמון: זה כולל את כל מה שצריך בשביל לקבל תקצוב בסוף?

מר גדי ירקוני: כן.

גב' מיכל עוזיהו פלג: כן, כן, זה לפי הסטנדרט.

גב' דנה אדמון: כי לא כולם עונים ביחד.

מר גדי ירקוני: ראש המועצה אומר לך, יש מישהו יותר...?

גב' מיכל עוזיהו פלג: אנחנו לגמרי על זה.

מר גדי ירקוני: רגע, אני אגיד לכם עוד משהו, אנחנו בהחלט הולכים להשקיע

בכדורגל, ומה ששאלת זה נכון. אנחנו רוצים גם, אחת המטרות שלנו היא לא פה היום, אבל הייתה כבר ואנחנו הולכים להביא תרומה לזה, לבנות חדר איך את קוראת לזה? חדר שחקנים. דווקא בדשא הקיים, אנחנו רוצים שם לעשות מועדון לקבוצות הכדורגל שלנו.

את זה שם אנחנו הולכים להביא תרומה יותר גדולה, בשביל לבנות פה חדר שחקנים וזה יותר מפואר, ושם הוא יהיה רק למה שחייבים לפי התקן. המטרה היא שהילדים יוכלו ללכת בין אימון לאימון אחד לשני, וזה...

גב' דנה אדמון: עצרתי את תמיר.

מר תמיר בוקובה: בטבלה הזאת אנחנו רואים פה את העלויות בצד שמאל. דשא

סינטטי, כמה עולה להקים מגרש מאפס, אני צודק? נכון? זה להקים מגרש מאפס.

גב' מיכל עוזיהו פלג: מהאצטדיון ההוא, כן.

מר תמיר בוקובזה: מה זה מהאצטדיון ההוא?

גב' מיכל עוזיהו פלג: התחשיב הזה, הוא על האצטדיון הגדול, להחליף אותו לדשא סינטטי, כי זה מה ש...

מר תמיר בוקובזה: מה זה 5.5 מיליון שרשום?

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה לגמור את כל הדשא הרגיל שיש היום, להחליף אותו בדשא סינטטי. המגרש דשא סינטטי שאנחנו מדברים, הוא לא באותו גודל של המגרש, הוא יותר קטן, בסדר?

מר תום רויטמן: הוא בלי מסלול, הוא ממש נטו...

מר דני ברזילי: הוא לא אצטדיון, הוא רק מגרש.

מר תום רויטמן: הוא רק מגרש...

מר תמיר בוקובזה: יש פה תב"ר שאומר שלהקים את המגרש מאפס, זה 6,370,000.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר תמיר בוקובזה: להחליף רק את הדשא, כי הוא יותר קטן, יותר גדול כאילו המגרש הקיים, עולה 5.5 מיליון ₪. זה נשמע משהו לא תקין פה. המספרים לא מתכנסים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: השישה מיליון, בסדר? של הדשא הסינטטי, זה כולל את המלתחות וכל הפסיליטיס שנדרשים על ידי משרד הספורט.
כשאתה בא ומחליף רק את הדשא, עם כל התשתית שכבר קיימת לדשא סינטטי, זה מערך עלויות אחר, זה ההסבר.

מר דודי אלון: כמה עולה להחליף את הדשא הסינטטי בנופי הבשור?

מר גדי ירקוני: חמישה מיליון ₪.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל הוא אומר, איך זה הגיוני,

מר אור פרחי: סינטטי חדש.

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה המחירים שנתנו לנו מהמחירונים, זה לא...

מר גדי ירקוני: תמיר, צריך להחליף את כל האדמה, את הכול את הכול כדי להכין...

גב' מיכל עוזיהו פלג: לא, הוא שאל איך הדשא סינטטי, הוא יותר יקר מזה.

מר אור פרחי: היתרון היחיד שיש לך במגרש הקיים, הוא שהאדמה ישרה פלס כבר.
שם אתה צריך,

מר גדי ירקוני: בדיוק.

מר אור פרחי: זה אותו הדבר, זה להקים מגרש מחדש.

מר גדי ירקוני: עכשיו יותר מזה, גם בסינטטי אתה צריך לשים השקיה.

מר תמיר בוקובה: גם צריך השקיה.

מר גדי ירקוני: כן, כן. אתה שם לקירור, נוחות.

גב' דנה אדמון: מקרר.

מר גדי ירקוני: כל הנושא הזה לא נחסך.

מר תמיר בוקובה: כשאני מסתכל פה על הנתונים, אני עדיין לא הצלחתי להבין אז מה היתרון של דשא סינטטי, חוץ משלושה חודשים בשנה, איפה היתרון שלנו, לא להקים מגרש נוסף, לצורך העניין, אין בעיה, צריך מגרש, נניח שסיכמנו את זה, למה צריך אותו סינטטי? כשאני לא רואה פה שום יתרונות. העלויות שלו, יהיו הרבה הרבה יותר גבוהות.

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובה: אני עושה פה את החישוב,

מר גדי ירקוני: אבל תן לי,

גב' מיכל עוזיהו פלג: אתה שואל למה שהמגרש הנוסף יהיה סינטטי?

דובר: כן, לא יהיה דשא.

מר תמיר בוקובזה: אני מתייחס למה שרשמתם פה.

מר גדי ירקוני: אבל רגע, תן לי להסביר לך איפה אתה טועה בבדיקה שלנו. אתה לוקח פעם אחת את המגרש הישן, אוקיי? במגרש הישן, לקחת היום ולהוסיף שם שזרוע של דשא חדש, עולה 800. לעומת זה, רגע. לעומת זה, ללכת ולהכין אותו לדשא סינטטי, עם כל ההכנות שצריכים, זה יהיה...
מר תמיר בוקובזה: שמתו את זה בצד. רגע,

מר גדי ירקוני: יגיע, יגיע,

מר תמיר בוקובזה: שמתו את זה בצד.

מר גדי ירקוני: אבל אני מגיע לשם. תן לי רגע להגיע.

מר תמיר בוקובזה: כן.

מר גדי ירקוני: שאלת שאלה, אני חושב שאני יודע לענות לך, אני חושב. עכשיו, אתה שואל אותי – גדי, המגרש החדש, עזוב אותי בישן, בחדש, למה שווה לעשות דשא סינטטי, ולא דשא אמיתי, אם זאת ההשקעה? ואני אומר לך, שלפי מה שבדקנו, להשקיע שם בדשא אמיתי, יעלה 5.5 מיליון ש"ח גם כן, מפני ששם צריכים לשים את כל האדמה, ואת כל הזה, בגלל שאין שם כלום, וגם כל שנה, נהיה צריכים 300 אלף ש"ח, לתחזוקה של הדשא.

מר תמיר בוקובזה: לא.

מר גדי ירקוני: כן.

מר תמיר בוקובה: רגע, עם זה אני לא אסכים איתך, עם המשפט האחרון. עם הראשון אני אומר, בסדר, 5.5 מיליון,

מר גדי ירקוני: רגע, אבל תן לי להסביר לך, עוד לא סיימתי. בגלל שבסינטי, האחזקה שלו השוטפת היא 150 אלף ₪,

מר תמיר בוקובה: 470 אלף ₪, גדי.

מר גדי ירקוני: לא, לא.

מר תמיר בוקובה: גדי, הנתונים, תקשיב, הנתונים מול העיניים, להחזיק דשא סינטי,

מר חנניה אוקרט: 470.

מר תמיר בוקובה: לא 470, זה גם לא נכון מה שרשום פה, כי זה לחמש שנים.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אז הנה, הוא עונה לך כבר, תמיר, בבקשה. 2,3, ו-1...

מר אור פרחי: שורה תחתונה, צריך להחזיק שני סוגים של הדשאים. אני לא יודע את ההפרשים להגיד, אני יודע להגיד שצריך להחזיק שני דשאים, בשביל המשחק הזה, בשביל שתוכל לווסת את הגילים, בשביל שיהיה לך מענה.

מר תמיר בוקובה: אני מבין שאתם אומרים, ברמה המקצועית שלכם, שאתם חושבים שצריך, שההמלצה שלכם היא לדשא סינטי אחד, ודשא רגיל.

אני מסתכל עכשיו ברמה התקציבית, בהפרש, שאם עשיתי חישוב נכון, של 300 אלף ₪ בשנה, יותר

יקר להחזיק דשא סינטטי.

מר דודי אלון: 30 אלף.

מר תמיר בוקבזה: 300 אלף, לא התבלבלתי, אני יודע מה רשום, זה לא נכון. זה לא נכון מה שרשום, החישוב פה מתבסס, החישוב פה בטבלאות מתבסס עם הדשא הסינטטי לחמש שנים, דשא רגיל לעשר שנים. אם אני מוסיף את ההחלפה של דשא סינטטי, עוד פעם במהלך העשר שנים, בפעם השנייה, עוד מיליון וחצי, רשום, שנייה, מיליון וחצי שקל,

מר גדי ירקוני: תן להם להסביר לך,

מר תמיר בוקבזה: לא, אני אסביר שנייה ואז הם יענו. מיליון וחצי שקל נוספים במהלך העשר שנים האלה, שזה אומר – עוד 150 אלף שם בשנה, רק תחזוקה של הדשא עצמו, אוקיי?

מר שמיל בלברמן: של הסינטטי, או הרגיל?

מר תמיר בוקבזה: סינטטי.

מר שמיל בלברמן: איך הגעתם לסכום הזה?

מר תמיר בוקבזה: הנה, הוא רשום פה, לא אני כתבתי אותו.

מר חנניה אווקרט: מיליון וחצי שקל לשנה.

מר תמיר בוקבזה: לא לשנה, לחמש שנים.

מר חנניה אוקרט: לשיפוץ.

מר תמיר בוקובה: לחמש שנים, אז צריך להכפיל את זה, כי זה לעשר שנים, אוקיי? מול הדשא הרגיל,

מר גדי ירקוני: בדיוק, יש פה עשר לחמש, זאת הבעיה.

מר אור פרחי: חגית בנתה את המצגת, בסדר? השורה התחתונה, שלא כל חמש שנים מחליפים את הדשא הסינטטי. זה היא עשתה, אבל השורה התחתונה שלא עושים את זה, לא צריך. זה התקן, לא צריך. הנה עכשיו, הגענו...

מר תמיר בוקובה: לא, זה לא רציני. אל תגידו לי שעכשיו...

מר אור פרחי: הנה עכשיו,

מר תמיר בוקובה: תגידו לי נתוני אמת, מה זה?

מר אור פרחי: הגענו לחמש עשרה שנה עכשיו מאז שהקימו את המגרש מחדש, את המצע, עכשיו מדברים רק להחליף אותו, חושבים על להחליף אותו.

מר תמיר בוקובה: אבל זה דשא רגיל.

מר אור פרחי: אומרים כל עשר שנים, התקן אומר, צריך להחליף את הדשא.

מר תמיר בוקובה: נכון, זה בדשא רגיל, בדשא סינטטי מה מחליפים?

מר אור פרחי: לפי התקן 5 שנים, אני אומר, היינו צריכים להחליף אותו בעשר, והגענו ל-15 שנה ולא החלפנו.

מר תמיר בוקובה: זה לא הופך את זה לטוב.

מר אור פרחי: אני לא אומר שזה הופך את זה לטוב.

מר תמיר בוקובה: כי אני אומר משהו פשוט, אם אנחנו מתייחסים לנתונים,

מר חנניה אוקרט: ההשוואה היא לפי תקן, ולא אם החלפנו או לא החלפנו.

מר תמיר בוקובה: אם אני מתייחס לנתונים, ובעוד חמש שנים צריך להחליף את הדשא הסינטטי, בהשקעה של מיליון וחצי שקל, אוקיי? זה אומר שזה מכפיל פה את העלויות לשלושה מיליון שם בעשר שנים, אוקיי? ולא מיליון וחצי, וזה משנה את כל המאזן ברמה כבר משמעותית.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אין לך מה להסתכל על הטבלה הזאת, כי הטבלה הזאת לא מתייחסת למגרש הקטן יותר שאנחנו מדברים עליו,

מר תמיר בוקובה: היא תתייחס אליו בדיוק באותם אחוזים.

מר גדי ירקוני: לא.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אם אתה תרצה, אני בשמחה אביא לך לדיון הבא,

מר גדי ירקוני: לא, אין עוד דיון.

גב' מיכל עוזיהו פלג: את התחשיבים... בסדר, אני רק אומרת, אין לי בעיה, אתה רוצה את התחשיב? תקבל את התחשיב.

מר רביבו קובי: בסוף בסוף, זה יגרום לך למצב, שיהיו לך שלושה חודשים של אפס פעילות.

מר תמיר בוקבזה: רשום פה פחות משלושה חודשים. אני שוב, אני מתייחס...

מר רביבו קובי: אנחנו שמענו פה שיהיו שלושה חודשים של אפס פעילות, ואז מה נעשה?

מר גדי ירקוני: כל העולם משחק ככה.

מר דודי אלון: בכל הקבוצות בארץ, זה במקרה...

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני מחלקת רשות דיבור?

מר דודי אלון: אמרו לי באשכוליגה, שכל הקבוצות מחזיקות מגרש סינטטי לאימונים, מגרש דשא למשחקים. זה כאילו הרציונאל.

גב' מיכל עוזיהו פלג: שלמה, בבקשה.

מר שלמה גליקסר: אני לא יודע אם אתם מכירים את מגרש הכדורגל בפארק באר שבע, מישהו היה שם? הנכד שלי משחק שם.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אוקיי.

מר שלמה גליקסר: יש שם, אני לא אגזים, 5-6 מגרשי כדורגל, גם זה וגם זה. עכשיו הויכוח כאן הוא על הכסף, אבל זה רק הכסף? אנחנו לוקחים ילדים, אחרי שעות הלימודים, נותנים להם ערכים, נותנים להם משמעות, נותנים להם הרבה דברים שהם לא מקבלים במקומות אחרים. יש שם שלט ענק, שמי שבנה את זה שמה, כיוון שאני נוסע 3-4 פעמים בשבוע, הוא משחק בליגה המקצועית שם, הוא רק בן 14, וכתוב שנגב – גליל השקיעו שם כסף וכל זה. אני אומר, במקום להתעסק עם ה-800 אלף, או זה, שזה ממילא זה יהיה בסיכומו של עניין, כולנו נצביע בעד, רק נתווכח, נוציא אנרגיה. אני אומר – בואו נחשוב יותר גדול, יחד עם המאמנים, שלא יחשבו בקטן על עוד מגרש אחד, הם צריכים עוד שלושה מגרשים, כדי לשחק בנוחות, כדי שיוכלו קבוצות, קבוצות לאימון, מגרשים למשחקים וכל הדברים האלה. בואו נחשוב קצת יותר גדול בעניין הזה.

הויכוח אם זה 800 אלף ש"ח, או 50 אלף ש"ח, רבותיי, זה לא משמעותי בכלל. זה לא משמעותי, כי אנחנו רוצים את הילדים של כולנו, שלי כבר קצת בוגרים, כן? של כולנו, וגם כל מי שבא לכאן לגור ובונה את ביתו כאן, זה חייב המציאות. אז לכן, בואו נתרכז יותר בעניין המקצועי, מה זה נותן, מה זה נותן עם הילדים, במקום להתעסק אם זה 50 אלף ש"ח, או 80 אלף ש"ח.

מר גדי ירקוני: גם אין ויכוח על הדשא, הם רוצים בכלל...

מר שלמה גליקסר: אז בואו נקבל החלטה שנאשר כרגע את מה שהם מבקשים. יחד עם זאת, לפנות לנגב – גליל, לא להתבייש, ללחוץ עליהם טוב, ולהקים כאן מרכז עם 3-4 מגרשים, או כמה שצריך,

מר גדי ירקוני: צודק.

מר שלמה גליקסר: אני לא נכנס לעניין כרגע. עם חדר הלבשה, עם מקלחות, כמו שצריך.

ובוא נתייחס לעניין הזה בצורה מקצועית. אם כבר המועצה החליטה להתנתק ממכבי או מארגונים אחרים, ולהקים מה שנקרא 'הפועל אשכול', אז בואו נעשה את זה כמו שצריך.

גב' מיכל עוזיהו פלג: תודה. כן, דורון?

מר דורון צמח: טוב, קודם כל, אותי המספרים, פשוט כמותית של הילדים, פשוט מהממים. אני באמת חושב שזה נעשה פה, שנעשתה פה עבודה, ואני רואה גם את מגמת ההתפתחות, ואת הגידול. שני הילדים שלי היו תחת יואל, כמובן, המיתולוגי, אני גם כשהייתי נער, ועוד בוגר, שיחקתי בהפועל בארי אשכול, זה היה בארי אשכול.

דובר: זה עדיין.

מר דורון צמח: עדיין קוראים לזה בארי אשכול?

גב' מיכל עוזיהו פלג: ברישומים זה עדיין הפועל בארי אשכול.

מר דורון צמח: אבל אני לא רואה בסעיף תקציבי של בארי שום השתתפות, מה זה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: זה רעיון.

מר דורון צמח: בקיצור, אני באמת חושב, אני חושב שמה שצריך לקרות פה, זה לתת רוח גבית לכל התהליך הזה, ולהגיד – אנחנו רוצים לראות מקורות תקציביים. כי ברור שסכומים כאלה המועצה לא תוכל לשאת לבד, אנחנו צריכים לשלוח את עידו לעבודה. אבל לתת רוח גבית? בהחלט, אני חושב שאתם עושים עבודה מדהימה,

מר אור פרחי: תודה רבה.

מר דורון צמח: שאני שומע שיש תשעה מאמנים, ואני חושב שבאמת, להסיר את הכובע בפניכם. וזה מה שאני מצפה, לפחות, שיהיה. אנחנו נותנים לכם רוח גבית, תביאו כסף, נראה מה המועצה צריכה להשלים, ואז אנחנו...

גב' מיכל עוזיהו פלג: מעולה. תודה, דורון. עוד שאלות, התייחסויות?

מר גדי ירקוני: אני רק רוצה להתייחס לנושא הכספי. הוא יהיה היום, או בישיבה הבאה?

גב' מיכל עוזיהו פלג: עכשיו אתה תעורר דיון שלם?

מר עידו ליבנה: לא לא, היום.

מר גדי ירקוני: היום. אז יש לנו מקורות כספיים, עידו תיכף יציג אותם, גם מפעל הפיס וגם משרד הפנים, לשניהם עד הסוף, ויש...

גב' מיכל עוזיהו פלג: גם למשרד הספורט אנחנו מגישים.

מר גדי ירקוני: מגישים, אבל עוד לא קיבלנו, אז יש לנו מקורות מספיקים בינתיים. חבריה, תודה רבה לכם. בהצלחה. מי הקרוב משפחה שלי?

דובר: את ההשקעות הבאות תשימו בספורטים אחרים.

מר דודי אלון: אני אגיד לך מה,

מר גדי ירקוני: נו?

מר דודי אלון: לא פרחי, השני.

מר גדי ירקוני: נכון, הוא התחתן עם הבת של אחותי, הכי חמודה בעולם.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אוקיי, במעבר חד לעמוד 30,

מר תמיר בוקובזה: בוא רגע, לפני מעבר חד שנייה,

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקובזה: או כן במעבר חד, לא יודע. התקצוב של כל המגרש החדש הוא בעצם,
אם אני מהמליאות הקודמות, הוא בעצם במקום חדר האוכל. מהתקציב הזה, אין כאילו...

מר עידו ליבנה: לא לא לא, אני אסביר.

מר גדי ירקוני: כן ולא.

מר עידו ליבנה: אני אגיד מה שצריך...

מר ניר ים: מגיע מסודר, עידו,

מר עידו ליבנה: אני מרגיש שהיקף שעות הבטלה שלי פה גדל ביותר. ההקמה של ה...
שני דברים, אחד, לגבי דשא סינטטי, העלינו את זה במסגרת רשימת הבקשות שלנו מהפיס, אוקיי?

אנחנו נאשר את זה עוד מעט כתב"ר רשום. ה-6.3 הוא מתוך המענקים של משרד הפנים, פיתוח עוטף עזה של המועצה.

מר תמיר בוקובה: שזה הכסף...

מר גדי ירקוני: זה אתה צודק.

מר עידו ליבנה: רגע, והוא לא במקום...

מר תמיר בוקובה: תחליטו.

מר עידו ליבנה: רגע, שנייה, אני אומר.

מר גדי ירקוני: אתם מדברים אותו הדבר.

מר עידו ליבנה: לא במקום מבנה חדר האוכל שתכננו, לשנינו הייתה רשימה אחרת שהצבנו פה. הוא לא במקום 3 נקודה...

מר תמיר בוקובה: מבנה חדר האוכל שתוקצב,

מר עידו ליבנה: אבל אני לא מבטל את ההרשאה,

מר תמיר בוקובה: בעשרה מיליון ש"ח בערך, האם השישה מיליון האלה באים מהתקציב הזה?

מר עידו ליבנה: אז הסברתי,

מר תמיר בוקובה: או שנשארו שם עשרה מיליון מתוקצבים?

מר עידו ליבנה: לא. היו שם 6.3 שלא היו מתוקצבים, היינו אמורים לתקצב אותם השנה לטובת מבנה חדר האוכל. ברגע שהבנו שאנחנו לא בונים אותו כרגע, אז לא תקצבנו, ולא החלפנו עכשיו...

גב' דנה אדמון: תסבירו למה,

מר תמיר בוקובה: רגע, מצוין, אז את ההעברה הזאת, בואו רגע נעשה סדר, את ההבנה הזאת שאנחנו לא בונים את החדר אוכל, מעולם לא התקבלה פה ההבנה הזאת, אוקיי? ובדיוק זאת הנקודה, שאנחנו רצים קדימה, אחלה פרויקט, הכול בסדר, ואנחנו מבטלים פרויקט אחר שהחלטנו עליו,

מר גדי ירקוני: אנחנו לא מבטלים.

מר תמיר בוקובה: נכון, אנחנו לא מבטלים אותו ברמה... אנחנו צריכים לבטל אותו,

מר גדי ירקוני: למה?

מר תמיר בוקובה: אנחנו צריכים לבטל אותו, ולקבל החלטה שאנחנו דוחים אותו, כי הוא לא יקרה, הוא לא יקרה בזמן הקרוב.

מר גדי ירקוני: לא לא לא לא לא, אתה לוקח אקסיומות לא זה. אני, נכון לכרגע הוא נעצר, אוקיי? הפרויקט הזה נעצר, בגלל שראינו, ואנחנו לא מתביישים, שכמות הילדים שבאים לאכול בבית... רגע, אני אגיע לפואנטה שלך.

שכמות הילדים שמגיעים אחרי הצהריים לאכול, הם פחות ממה שציפינו, ולא הולכים לבנות סתם פיל לבן, עדיף קודם לעצור. עכשיו, למה אמרתי עצרנו ולא ביטלנו? מפני שיכול להיות שבעוד שנתיים – שלוש, נחליט להחזיר אותו, הוא על המדף. אולי תבוא איזו תרומה של מישהו משוגע שירצה רק חדר אוכל, אוקיי? ונחליט שכדאי.

מר תמיר בוקבזה: אני אומר, בסדר, ההחלטה הזאת להקפיא את הפרויקט הזה ולהעביר את התקצוב המיועד שלו לפרויקט אחר, זו החלטה בפני עצמה שצריכה להתקבל במליאה.

מר גדי ירקוני: לא לא לא לא,

גב' דנה אדמון: תמיר, רגע, הגענו למליאה, אמרנו שיש פרויקט, הקצבנו תקציב עבורו, עכשיו משתנה הייעוד.

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' דנה אדמון: זה אומר – אומרים, אין צורך בזה, כי אין מספיק ילדים. בואו חברי המליאה היקרים, תבינו, הפרויקט הזה כרגע יורד... אין מספיק אוכלים, אין מספיק, אני לא יודעת מה הטעמים, אבל צריך להגיע לפה ולהגיד – הפרויקט הזה, שהיינו אמורים לצאת אליו, הקצינו לו עשרה מיליון ₪, כרגע מושהה מהטעמים האלה והאלה, אנא חברי המליאה, אשרו את ההסטה של התקציב מהפרויקט הזה לפרויקט הזה, זו הייתה הציפייה.

דוברת: אבל זה לא היה מתקצב,

מר דני ברזילי: זה לא היה צבוע,

מר שמיל בלברמן: אבל זה לא היה מתקצב, דנה.

גב' דנה אדמון: זה כן.

מר שמיל בלברמן: לא.

מר גדי ירקוני: זה כן היה.

גב' דנה אדמון: בטח שזה היה.

מר תמיר בוקובזה: אם אתה מוציא עשרה מיליון ש"ח,

גב' דנה אדמון: אנחנו אישרנו את זה, הרמנו יד...

מר תמיר בוקובזה: החלטנו בלי מקור תקציבי?

מר גדי ירקוני: חבר'ה, היה חלק. אנחנו באים עכשיו ואומרים, על הסמנטיקה, אפשר

לראות איך זה... אנחנו בעצם אומרים, גם עכשיו, חבר'ה, הפרויקט הזה של חדר האוכל, חבר'ה, כמה שהתלבטנו, אנחנו אומרים עכשיו לחברי המליאה – עצרנו. לוקחים את הכסף גם שהיה אמור אליו להיות, וגם עוד כסף, וחושבים שנכון לשים אותו במגרש.

מר דודי אלון: חדר האוכל היה 12/9/10...

מר גדי ירקוני: לא, זה לא היה. לא הצבענו, היה 6.5, עוד לא היה כסף סגור עד הסוף.

ואז ידענו מאיפה אנחנו הולכים... עכשיו אמרנו, בואו, עוצרים את הפרויקט ההוא חברי המליאה. אנחנו אומרים לכם עכשיו, מפני שלא היינו סגורים עד הסוף כל הזמן, עכשיו אנחנו סגורים, וגם אנחנו רואים שיש משהו הרבה יותר חשוב לעשות עם הכסף.

חשוב בינתיים, לקחת את הכסף שאמור היה להיות לחדר האוכל, להסיט אותו למגרש, ואם נחשוב להחזיר את חדר האוכל, נביא עוד פעם כסף, ונחזיר את זה לעידו.

מר תמיר בוקובה: וזה בדיוק מה שאנחנו מבקשים.

מר חנניה אוקרט: גדי, היה דיון בהנהלת המועצה, דיון מסודר בקשר לביטול ההקמה של חדר האוכל? על איזה נתונים הסתמכתם? אפשר לדעת על מה?

מר גדי ירקוני: כן. ראינו פתאום שההשקעה עלתה לנו ל-18 מיליון ש"ח, בגלל בעיות תכנון שם, וראינו בנוסף לזה, שאנחנו לא מצליחים להביא מספיק ילדים לאכול. קיווינו כבר שנהיה בסדר גודל של 200 ילדים שאוכלים בבתי הספר, שנראה התקדמות.

מר חנניה אוקרט: מה זה ילדים שאוכלים? זה לא מיועד לכולם?

מר גדי ירקוני: מה?

מר חנניה אוקרט: למי שמחליט שרוצה?

מר תמיר בוקובה: כל הדיון הזה לא היה, גדי. מה שאתה אומר,

מר גדי ירקוני: נכון, מפני שהוא לא היה פה, בגלל שתקשיבו, אנחנו בסוף, אפשר להביא כל דבר למליאה. אבל ברגע שהחלטנו לעצור, ועכשיו להביא את האלטרנטיבה, אנחנו מביאים אותה עכשיו.

עכשיו, אנחנו עצרנו את הפרויקט, לא בגלל שהוא בכלל לא נכון, הוא לא נכון עכשיו. מה אתה רוצה? שאני אחליט לבנות חדר אוכל, אחרי שאני הצבתי לי שיגיעו 200 אוכלים לפחות, יש שם רק שישים ואני אבנה חדר אוכל ב-18 מיליון, בגלל שפתאום עלו לי העלויות?

מר תמיר בוקובה: לא, אני מבקש שתביא את זה למליאה.

מר גדי ירקוני: אז הנה, אני מביא את זה עכשיו בהודעה למליאה.

מר תמיר בוקובה: נו, באמת .

מר גדי ירקוני: כן. אוקיי, אתם יכולים, ככה אני חושב, יכול להיות שהיינו צריכים להודיע את זה קודם, זה אנחנו התלבטנו כל הזמן. ברגע שהבאנו את השרשור הזה במקום לזה, אנחנו...

מר ניר ים: בואו, תראו חברים, מבחינה פרוצדוראלית, בואו נגיד, יכול להיות צודק, לא... לפחות אני לא אומר שלא, להביא דיון, עוצרים את חדר האוכל, הולכים, מסיימים לזה, הדיון הזה, לצורך העניין, התפספס. עכשיו, ללמוד מזה לעתיד? תמיד טוב. בהווה, יושבים פה על... בהווה יושבים פה 6 מיליון ש, שלא יחכו לנו יותר מדי זמן. אז סדרי העדיפות של המועצה השתנו, כי באותה מידה, גם אפשר לבוא ולשאול, אוקיי, אם היינו בונים חדר אוכל, מה היה קורה על המגרש? למה פתאום, להם הוא לא היה נחוץ? אז הוא כן היה נחוץ. הכול עניין, בסך הכול, של סדרי עדיפויות. נכון להיום, נכון למרץ 2023, בסדרי העדיפויות של המועצה, נראה שמגרש כדורגל עדיף על לזרוק את הכסף, סליחה על הביטוי, על חדר אוכל. ולכן אני אומר, זאת השאלה כרגע, יש פה 6 מיליון, לוקחים אותם, עושים איתם משהו מועיל, או ממשיכים להתווכח, והם לא יחכו לנו. זה נורא פשוט.

10. תב"רים למליאה

מר עידו ליבנה: בואו נתחיל את רשימת התב"רים?

מר דודי אלון: כן.

מר עידו ליבנה: אוקיי.

מר דודי אלון: עמוד 31.

מר עידו ליבנה: טוב, תב"ר ראשון, רפורמה ברישוי עסקים, תב"ר 1295, בקשה לעדכון ושינוי בהתאם לדרישות של משרד הפנים, הייתה גם טעות ברישום שם בתב"ר הזה. משרד הפנים ביקש לאשר, זה כסף שמיועד לקידום רישוי עסקים במועצה, במיוחד משרד הפנים. סך הכול 448,500 ₪, סך הכול. מי בעד?

מר ניר ים: 19 בעד, נמנעים? מתנגדים? 19 בעד, אפס, אפס.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר את תב"ר 1295 – מועצה – רפורמה ברישוי עסקים.

מר עידו ליבנה: פתיחת תב"ר 1391 – משרד הביטחון מקצה לנו 59,427 ₪ לטובת שירותי הכוונה לחיילים משוחררים. מי בעד פתיחת התב"ר?

מר ניר ים: 19 בעד. נמנעים? מתנגדים? אפס.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר את תב"ר 1391 – מועצה – שירותי ייעוץ והכוונה לחיילים משוחררים.

מר עידו ליבנה: תב"ר 1392 – משרד הביטחון, יישוב חולית, שיקום...

גב' דנה אדמון: אפשר שאלה על התב"ר הקודם?

- מר עידו ליבנה:** כן.
- גב' דנה אדמון:** מי נותן את שירותי הייעוץ האלה?
- מר עידו ליבנה:** המועצה נותנת. באמצעות, או יועצים, או ש...
- דוברת:** מרכז הצעירים.
- מר עידו ליבנה:** בתוך המועצה?
- מר ניר ים:** מרכז הצעירים, תן לי רגע?
- גב' דנה אדמון:** אז זה כן כסף,
- מר עידו ליבנה:** מה זה?
- גב' דנה אדמון:** זה כסף שעובר למרכז הצעירים ממשרד הביטחון?
- מר עידו ליבנה:** כן.
- מר ניר ים:** אנחנו היה לנו אתמול,
- מר עידו ליבנה:** אתה אומר, במקרה...
- מר דודי אלון:** אז למה זה באסטרטגיה?

מר ניר ים: במקרה, לפני יומיים, הייתה לנו באמת ועדת בחינה במרכז הקהילתי, בחרנו מישהו, למעשה, מבני המועצה שיהיה המקשר לחיילים משוחררים, וידע להסביר להם על כל מה שנותנת כרגע המדינה.

גב' דנה אדמון: אז יש משרה במרכז הצעירים, שמשרתת את ה...

מר ניר ים: נכון.

מר תמיר בוקובזה: מי זה נבחר?

מר ניר ים: מי זה נבחר?

דוברת: היה קול קורא.

מר תמיר בוקובזה: אמרת כבר, אמרת מישהו נבחר, אז תגיד עד הסוף.

מר ניר ים: מישהי.

מר תמיר בוקובזה: מישהי.

מר ניר ים: ספיר שוסטר. מי שמכיר? מי שלא, מפסיד.

מר דודי אלון: מאיפה היא?

מר ניר ים: היא ממגן.

מר גדי ירקוני: אחותה של פז?

מר ניר ים: בדיוק. דני, בחירה טובה?

מר דני ברזילי: כן.

מר גדי ירקוני: אם היא כמו פז, אני חותם בשתי ידיים.

מר עידו ליבנה: טוב. תב"ר 1392 משרד הביטחון, 600 אלף, לא, 60,840 ₪ שיקום שער ביטחון חולית, תקצוב משרד הביטחון, מי בעד?

דובר: מה זה אבל?

מר עידו ליבנה: מה זה?

מר תמיר בוקובזה: זה שער מילוט. רשום.

מר ניר ים: 16 בעד, נמנעים? מתנגדים? אפס.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 192 – חולית – שיקום שער בחולית

מר עידו ליבנה: זה מוגדר ביטחון, אבל המתקצב של זה קק"ל, אני מקריא את תב"ר 1393 – מדידות, תכנון צירי ביטחון, משרד הביטחון קק"ל, ... המדינה, נראה שהכסף יגיע.

מר גדי ירקוני: יגיע, יגיע.

מר עידו ליבנה: מקדמים מה שנקרא, השלמה של ריבוד של צירי הביטחון, הסכם בינינו לבנים שיעבירו לנו את הכסף, אנחנו עושים מדידות ראשונות. אז תב"ר 1393,

מר תמיר בוקובזה: ריבוד, סלילה כאילו? סוללים?

מר עידו ליבנה: מודדים, לאחר מכן, זה עוד לא ריבוד סלילה בתב"ר הזה, הם יבצעו...

מר תמיר בוקובזה: אני מבין, המטרה זה שכל דרכי המילוט הקטנים האלה, שבתוך הפיתחה וצמודה לסופה,

מר גדי ירקוני: לא, אתה לא מקשיב. אני צועק לך שלוש פעמים ואתה לא מקשיב. זה כרם שלום – חולית, כביש המילוט הזה.

מר עידו ליבנה: מה שהם סללו, מה שהם פתחו.

מר גדי ירקוני: הם לא סללו.

מר עידו ליבנה: לא סללו, פתחו אותו במבצע האחרון, ועכשיו מאפשרים לו לעבוד...

מר אברהם קסטרשטיין: מה שעשו לו את החצץ?

מר גדי ירקוני: כן.

מר עידו ליבנה: בדיוק. זה מה שהוא יהיה, יהיה ניתן להשתמש בו לאורך זמן. מי מאשר, 1393?

מר ניר ים: להרים ידיים. 16 בעד. נמנעים? מתנגדים? 0.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 1393 – כרם שלום – כרם שלום – מדידות ותכנון ציר ביטחון.

מר עידו ליבנה: בסדר. משרד להגנת הסביבה, הדברת מזיקים. תב"ר 1394 – 127,980 ש, בסדר? הניצול הוא מתוכנן ליותר משנה אחת.

מר דודי אלון: לישמניה, מה זה?

מר גדי ירקוני: לישמניה בואדי? מה זה?

מר תמיר בוקובזה: הדברת מכרסמים, זה לא לישמניה.

מר עידו ליבנה: הביאור נמצא באקסל, חבר'ה, אני לא...

מר דודי אלון: אתה יודע, במשפט שנדע מה זה.

מר עידו ליבנה: בסדר גמור. מי בעד אישור התב"ר? אמיר, אתה לא בעד לישמניה?

מר תמיר בוקובזה: זה לא לישמניה, זה מכרסמים.

מר דורון צמח: הם מעבירים את הלישמניה המכרסמים, אני חטפתי את זה בבקעה.

מר אמיר פלג: רגע, זה ללישמניה?

מר ניר ים: דורון, מה שטוב עכשיו, לא צריך לנסוע לבקעה כדי לקבל את זה, אפשר לקבל את זה גם...

מר דורון צמח: אני אצביע נגד, כי פעם אחת חולים, זהו זה.

גב' סילביה גרין: רגע, לא הבנתי, זה הלישמניה, או זה מכרסמים?

מר ניר ים: גם וגם. הלישמניה באה מהמכרסמים. היתושים, עוקצים את המכרסם שנושא את הנגיף,

דוברת: יפה, ניר.

מר ניר ים: ומעביר אותו.

גב' דנה אדמון: דזבין אבא בתרי זוזי.

מר ניר ים: זה שאתה מחוסן, זה לא בטוח. אומרים שכן, אבל...

מר עידו ליבנה: זה תלוי איזה וריאנט.

מר ניר ים: בדיוק.

מר עידו ליבנה: טוב, ניר, אישרנו? אוקיי.

2022.

מר עידו ליבנה: ביטחון – 1398 – שיקום גרורי כיבוי. אנחנו הצבענו על 20 אלף במליאה הקודמת, משרד הביטחון עדכן את החוזה ל-30 אלף, אז למעשה פותחים את התב"ר הזה על 30 אלף, מי בעד?

דובר: זה של היישובים?

מר עידו ליבנה: כן, של היישובים, של המועצה.

מר ניר ים: 17 בעד, נמנעים, מתנגדים? אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תב"ר 1398 – מועצה – שיקום גרורי כיבוי

מר עידו ליבנה: בסדר. שני תב"רים אחרונים, יש פה בעיה בנומריה של התב"רים, אנחנו נתקן אותה. החלפת דשא במגרש הקיים, במגרש דשא סינטטי, היה דיון כרגע. אחד מלגות מפעל הפיס, שני משרד הפנים, מי בעד שני התב"רים?

מר גדי ירקוני: רגע, תפריד ביניהם.

מר ניר ים: הפרדנו.

מר עידו ליבנה: הפרדנו.

מר דודי אלון: קודם כל 1394.

דוברת: היה כבר 1394,

מר עידו ליבנה: בגלל זה אני אומר, יש בעיה בנומריה של התב"ר הזה, יהיה מספר חדש, הכול יהיה בסדר. נתקן לו את המספר.

מר ניר ים: בסדר, נשנה אותו. על ה-800 אלף שם שדרוג דשא, מי בעד? 18 בעד, נמנעים? אין. מתנגדים? אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 1394 – מועצה – החלפת דשא - מגרש

מר עידו ליבנה: מגרש דשא סינטטי באשכול, 6,370,000, משרד הפנים, מי בעד?

מר דני ברזילי: זה לא על אדמה שלנו.

מר גדי ירקוני: אולי.

מר ניר ים: 18 בעד. נמנעים? אל תברחו, דקה אני צריך אתכם.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 1377 – מועצה – מגרש כדורגל סינטטי באשכול.

מר ניר ים: אני צריך אתכם בשביל הדבר הזה, תקשיבו, שנייה. שנייה, תנו לי את הדקה שמגיעה לי.

יש לנו את הנושא שנקרא מרלוי"ג בכרם שלום, מרלוי"ג בכרם שלום, זה דבר שאנחנו מנסים כבר הרבה מאוד שנים למצוא יזמים שיבואו וייקחו אותו במחיר אטרקטיבי, ועד היום לא הצלחנו למצוא. לפני שלושה שבועות, כבר אחרי תהליך, עוד פעם, של פרסום מכרז,

גב' דנה אדמון: למה אנחנו לא מוצאים?

מר גדי ירקוני: מפני שרוצים הרבה כסף.

מר ניר ים: רגע,

מר גדי ירקוני: לא, היא שאלה.

מר ניר ים: שנייה בשקט, הכול יובן. אחרי תהליך מאוד מאוד ארוך של פרסומים חוזרים ונשנים, עבר בוועדת המכרזים לפני שלושה שבועות, עבר זוכה שזכה, למעשה, במכרז לעשות שימוש במרלוי"ג של כרם שלום. המרלוי"ג של כרם שלום,

מר גדי ירקוני: של אשכול, יש הבדל.

מר ניר ים: עזוב, לא משנה. זה לא העיקרון. העיקרון הוא, שיש שם 118 דונם, העיקרון הוא שהשוכר הזה, ישלם דמי שימוש סדר גודל שנתי של 1,700,000, ועוד ארנונה בסדר גודל שנתי של קרוב ל-3 מיליון ₪, ועוד כמה גרושים מפה ומשם, משהו שמסתכם בהכנסה שנתית של 5 מיליון ₪, שיתווספו למועצה, שלא היו לנו עד היום. עכשיו, הזמן דוחק לנו, אני אבקש מהנהלת המועצה, שאמורה להביא סעיפים, לאשר סעיפים לסדר היום, אני אבקש מהנהלת המועצה, לבקש להביא את הסעיף הזה למליאה הקרובה, רק בעוד שבוע, ומחר להוציא לכולם דף מפורט שיסביר בדיוק מה אומר ההסבר. בגדול, המליאה אמורה לאשר את ההסכם שיחתם עם היזם, וזה הכול. זהו.

מר אברהם קסטרשטיין: מי זה היזם?

מר ניר ים: היזם קוראים לו מ.ב....

מר אברהם קסטרשטיין: סבבה... בשעה טובה. גדי, בשעה טובה, אחרי שנים.

מר גדי ירקוני: תודה. מה?

מר אברהם קסטרשטיין: אחרי שנים.

מר גדי ירקוני: כן.

מר דודי אלון: בשעה טובה.

מר אברהם קסטרשטיין: בשעה טובה, הגיע הזמן, אחרי שהשקענו שלושה מיליון ₪ שם.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. אישור פרוטוקול מליאה #2 2023 מיום 5.2.23

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את פרוטוקול מליאה #2 2023 מיום 5.2.23

3. אישור פרוטוקול מליאה #3 2023 מיום 20.2.23

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה #3 2023 מיום 20.2.23

4. אישור פרוטוקול מליאה #4 2023 מיום 26.2.23

החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 1 נמנע, 0 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה #4 2023 מיום 26.2.23

6. אישור ועדת בחירות

החלטה: הוחלט ברוב קולות (14 בעד, 4 נמנעים, 0 נגד) לאשר את ועדת הבחירות.

8. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023 לוועדים המקומיים של צוחר ועין השלושה.

7. ועדת נוף מועצתית

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את העקרונות המוצעים על ידי ועדת הנוף המועצתית.

10. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר את תב"ר 1295 – מועצה – רפורמה ברישוי עסקים.

החלטה: הוחלט פה אחד (19 בעד) לאשר את תב"ר 1391 – מועצה – שירותי ייעוץ והכוונה לחיילים משוחררים.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 192 – חולית – שיקום שער בחולית

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 1393 – כרם שלום – כרם שלום – מדידות ותכנון ציר ביטחון.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 1394 – מועצה – הדברת מזיקים תברואתיים 2022.

החלטה: הוחלט פה אחד (17 בעד) לאשר את תב"ר 1398 – מועצה – שיקום גרורי כיבוי

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 1394 – מועצה – החלפת דשא - מגרש

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את תב"ר 1377 – מועצה – מגרש כדורגל סינטטי באשכול.